

SVEICAM ZELTA KĀZĀS!

Latvijas Nacionālā fronte un laikraksta "DDD" redakcija sirsnīgi sveic aktīvus cīnītājus par Latvijas dekolonizāciju un LNF biedrus **Ausmu un Raimonda Muzikantus Zelta kāzās!**

Ausma un Raimonds pirmo reizi satikās 1958.gada vasarā Cēsīs, Mākslas akadēmijas studentu vasaras prakses laikā, tēlnieka Ešmita darbnīcā. Jau pirmajās tikšanās reizēs abi sajuta kaut ko neparastu šai pasaulei – patiesu dvēseļu radniecību, un šīs harmoniskās, saderīgās jūtas ir svētījušas visu viņu dzīvi. Kopā izaudzināti četri bērni, un viņi ir vecvecāki vienpadsmit mazbērniem.

Ausma un Raimonds Muzikanti savu ģimenes pavaru vienmēr ir centušies caurstrāvot ar skaistuma izjūtas izkopšanu, garīgu attīstību un Dzimtenes mīlestības godāšanu. Kā zināms Raimonds Muzikants ir cīnījies Latviešu leģionā, aizstāvēt Latvijas godu. Ausma un Raimonds Muzikanti ir dzīvs piemērs mums visiem, kā saglabāt ciņas garu līdz pat cienījamam vecumam.

Sveicot lielajā kāzu jubilejā, publicējam Raimonda Muzikanta 1958.gada ziemā veltīto dzejoli savai izredzētajai – Ausmai Valdmanei (tagad – Muzikantei). Viņu laulība reģistrēta 1960.gada 14.jūlijā dzimtsarakstu nodaļā un 16.jūlijā baznīcā.

* * *

Klusa nakts un visa daba
Gurdi ziemas miegā snauz –
Nav ne vēsmiņas, ne skaņas,
Kas šo stingo mieru lauž.
Manas domas klusi, klusi
Cauri tumšiem stikliem slid
No šīs telpas ziemas naktī,
Tur, kur Mēness pretim spīd.
Domas traucas gaisā saltā,
Lido turp, kur vēlas sirds;
Cauri tumšiem siliem, mūriem –
Itin visur ceļš tām šķirts,
It kā pats es līdz domām
Esmu gars, kas naktī trauc.
Vai es steidzos, vai bez miera,
Jeb vai mīļa balss tur sauc?
Es pie tevis traucos naktī,
Tik pie tevis vēlos būt!
Teic jel vārdu, vienu vārdu,
Ko, man dzirdot, šaubas zūd.

TAUTAS LABĀ IR JĀZIEDOJAS

Saruna ar inženierzinātņu doktoru, leģionāru, zemessargu un vienu no skautisma atdzimšanas iniciatoriem, skautu vadītāju, Triju Zvaigžņu ordeņa un Dzelzs krusta kavalieri **Gunardu Bērziņu**

SKAUTISMA PAMATS – DZIMTENES MĪLESTĪBA

Gunards Bērziņš: Es esmu skautu vadītājs. Skautu kustība nodibināta 1917.gadā. Okupācijas laiks, protams, to pārtrau-

Latvijā. Tas notika Cēsīs. Mēs to darījām pēc visiem vecajiem, pareizajiem skautu noteikumiem.

DDD: Kas skautam ir galvenais uzdevums?

G.B.: Visa pamatā ir likumi. Mazskautam ir divi galvenie likumi – viņam ir jābūt godīgam un jāmīl Tēviju. Pieaugušam skautam

“Mēs, visi skauti, esam latvieši un neciešam okupantus.”

ca. Sākoties Atmodai, biju ļoti aktīvs Tautas frontes dalībnieks, piedalījies bariņkādēs utt. Un tad, būdams skauts jau kopš mazotnes, nolēmu, ka man ir pienākums atjaunot un organizēt skautu kustību. Tādēļ 1988.gadā saaicināju visus sev zināmos vecos skautus, un mēs kopīgi atjaunojām skautu kustību

jau ir citi likumi. Skauta solījumā ir vārdi: “Būt modrībā par savu godu!” Tie dod pamatuzdevumu. Viņam ir jābūt augstu turēt godu – tas ir viņa pienākums.

Skautiem ir desmit likumi, no kuriem galvenie ir: būt patiesam, būt uzticīgam Tēvijai, būt pašreizīgā dzīvē, būt tīram domās,

vārdos un darbos! Skauti dod šo svinīgo solījumu pie Latvijas karoga.

Skauta pamatuzdevums ir nevis būt kaut kādam *memmesdēliņam*, bet gan būt patstāvīgam, domājot pašam par sevi un augstu pie-

nākuma un goda izjūtu. Tā kā skauti ir nacionālpatriotiska organizācija, tad visam pamatā, protams, ir Dzimtenes mīlestība, dabas mīlestība, varoņgara audzināšana.

Turpinājums 4. lpp.

Krustceles, kurās Latviju aizveda neceļos

Dr. Valdis ŠTEINS

Bijušais LTF Valdes priekšsēdētājs un Pilsoņu Kongresa Ārlietu komitejas vadītājs

Sapnis par Latviju – tobrīd tas bija tikai tāls sapnis, kā pasaka. Jā, par to sapņoja daudzi visu savu apzinīgo mūžu – tad, kad katrs sākam apzināties, kādā ar dzeloņdrātīm apjoztā socialistiskā nomet-

nē dzīvojam, par kādiem padomju dzimtilvēkiem mūs audzina un par kādiem biorobotiem tiekam turēti. Mēs jutām, ka katrs jaunais kolonistu vilnis, katra jaunā fabrika mūs no šī Latvijas sapņa atālinā.

Pasaules liktenis mums izrādījās daudz labvēlīgāks, un pirms 20 gadiem 4.maijā, kad mēs, Augstākās Padomes (AP) deputāti, nobalsojām par Latvijas neatkarību, sapnis ieguva jau reālākas aprises. Vēl iepriekšējā vakarā es nebiju pārliecināts, vai mums tas izdosies, jo deputātu lielākā daļa bija *reformkomunisti – gorbačovieši*, un viņi iestājās par suverenitātes paplašināšanu nevis neatkarību. 3.maijā notika arī iepriekšējā AP amatu sadalīšana, un LTF priekšsēdētājs **D.Īvāns** no AP priekšsēdētāja amata atteicās par la-

bu LKP CK ideoloģiskajam sekretāram **A.Gorbunovam**, kurš jau bija iepriekšējā sasaukuma AP priekšsēdētājs. Par AP sekretāru izvirzīja arī komunistu LPSR AP sekretāru **I.Daudišu**. Tātad nekas nemainījās!

Es domāju, ka ir noticis apvērsums (vai arī tāds bija viņu sākotnējais plāns). Katrā ziņā jutos pievilts, jo viss istenībā liecināja, ka paliksim uz suverenitātes paplašināšanas ceļa. Tomēr spiediens balsošanai par neatkarību uz AP deputātiem bija jūtams arī no Pilsoņu Kongresa puses, kas varēja pārņemt varu, un no Interfrontes, kura varēja atņemt varu, kā arī no sirdsapziņas. LTF pusē notājās arī daļa Lauksaimnieku savienības biedru, kuru uzdevums nemaz nebija balsot par neatkarību. Rezultātā balsu skaits pie-

tika, un mēs formāli atguvām savu valsti.

Valsts neatkarības atjaunošanas pasludināšanas fakts, manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgs – tā ir pašvērtība pati par sevi, neatkarīgi no tā, vai to pasludina baltie vai sarkanie, un kāds režīms pēc tam iestājas. 4.maiju mēs patiešām varam dēvēt “Par neatkarības atjaunošanas dienu”.

Cerību un sapņu pilni mēs formāli atjaunojām Latvijas neatkarību, bet pēc 20 gadiem redzam, ka savas neatkarīgās un plaukstošas valsts vietā esam nonākuši jaunā valstu savienībā, kļuvuši par ļoti nabadzīgu, mazattīstītu, atkarīgu Eiropas provinci – šī jēdziena vissliktākajā nozīmē. **Latvijas Gods un Slava ir iemīti dubļos!**

Turpinājums 7. lpp.

Kas pilsonim jāzina par valsti?

Latvijas sabiedriskās domas telpā pastāvīgi tiek producētas tikai rūpes par valsts varas kvalitāti, aizmirstot tās subjektu, tas ir, tiek domāts tikai par ratiem (vai pat rati aizjūgti zirgam priekšā). Varas kvalitāti, skaidrāk par skaidru, lieliski nodemonstrēja mūsu premjers Dombrovskis, pasaules acu priekšā noplavinoties tukšā vēja caurulē...

Lai latviešiem beidzot rastos īsts priekšstats par valsti un savu vietu tajā, piedāvāju "DDD" publicēt daļu no mana darba "Kas pilsonim jāzina par valsti".

Ar cieņu,
Alfrēds Ābele

KAS IR VALSTS?

Alfrēds ĀBELE

Publicists, grāmatas "Latvietība" autors

Valsts ir varas-spēka instruments. Valsts spēks pamatojas (balstās) uz zināma tās iedzīvotāju kopienas atbalsta spēka. Savukārt šīs kopienas spēka avots ir tās **organizētība, kapitāls** (ieskaitot zemi), **garīgās kultūras un ideoloģiskā vienotība**. Visi trīs nosacījumi kopienai ir obligāti! Ja trūkst šādas iedzīvotāju kopienas, vai tā ir veidošanās stadijā, tad valsts vara ir izčakstējusi (miksta) – it kā pati sevi uzturoša, t.i., valsts ir reizē objekts un subjekts.

Dabīgi, ka tādas "mikstas" varas institūts vispirms rūpējas par sevi, un šādu valsti citādi kā par mafiozu nosaukt nevar. Šāda valsts vajadzīga tikai tās varnešiem, un tādai nav nākotnes. Parasti tādā valstī politiskās partijas, ja vispār eksistē, tad ir sīku grupu interešu bezideoloģiskas bandas demokrātijas teātra spēlēšanai.

Tātad valsts ir ar īpašu varu apveltīta, kādas cilvēku kopienas izveidota teri-

torijā. Valsts teritoriju bez pilsoņiem pastāvīgi apdzīvo arī nepilsoņi. Kā valsts iedzīvotāji nepilsoņi dalās: pavalstniekos (šeit un tālāk jēdziens *pavalstnieki* tiek izmantots sašaurināti – neietver arī pilsoņus), ārvalstniekos, bezpavalstniekos un nelegālos.

Pavalstnieki ir valsts iedzīvotāji, kuri tiesiski un pastāvīgi dzīvo valstī un kuriem nav tiesības uz valsts pilsonību, vai kuri tās nav izmantojuši, ir tās zaudējuši vai atteikušies no tām.

Ārvalstnieki ir valsts iedzīvotāji, kuri tiesiski un pastāvīgi dzīvo valstī un kuriem ir noteiktas ārvalsts pilsonība vai pavalstniecība.

Bezpavalstnieki (bezvalstnieki) ir valsts iedzīvotāji, kuri tiesiski un pastāvīgi dzīvo valstī un kuriem nav noteiktas valsts pilsonības vai pavalstniecības.

Nelegāli ir personas, kas prettiesiski ieceļojuši valsts teritorijā un pagaidām nav to atstājuši.

“Valsts ir kā iepakojums, kā aizsargslānis kam vērtīgākam – tautai, taču tas nenozīmē, ka šim vērtīgākajam savukārt nav jāaizsargā savs iepakojums – valsts.”

torijā organizācija. **Valsts kalpo šīs kopienas mērķiem.** Valsts varai taču uz kaut kā ir jābalstās – tā tad ir jābūt varas avotam. Tāds avots ir šī kopiena. Kopiena ir primārais un fundamentālais – **subjekts**, bet valsts ir tās instruments – **objekts**.

Patī valsts var būt kādas etnosociālās kopienas, kura cīnās par savas valsts izveidošanu, mērķis. Bet tiklīdz šī kopiena nodibina savu valsti, tā jau ir tauta un šis valsts subjekts, kas savu tālāko mērķu sasniegšanai diktē valstij uzdevumus. Ja tiek runāts par valsts mērķiem, tad tās ir totalitāras diktatūras jeb mafiozas valstis, kurās viss ir otrādi – pati valsts ir subjekts, bet tās iemītnieki padarīti par objektu.

Valsti izveidojusi kopiena – valsts subjekts – tiek dēvēta par valsts **pilsoņiem**. Tikai valsts pilsoņiem pieder visa politiskā vara valstī, tie diktē valstij uzdevumus un ir atbildīgi par stāvokli valstī.

Kaut valsts pilsoņu kopā ne obligāti sakrīt ar valsti izveidojošo etnosociālo kopienas (tautu), parasti vārda "pilsoņi" (vairāk juridisks termins) vietā lieto "tauta".

Eksistē seši obligāti nepieciešami nosacījumi, lai kāda tauta varētu pastāvēt. Tie ir:

- **sava teritorija;**
  - **zināma etnodemogrāfiskā izolētība;**
  - **sava kultūra** (dzīves filozofija – reliģija, valoda un inteliģence),
  - **kopēja saimnieciska darbība** (eksistences līdzekļu ieguve);
  - **kultūrai atbilstoša sabiedriskā iekārta;**
  - **savs valstiskums** (garīgā un fiziskā aizsardzība).
- Tāpat ir seši obligāti nepieciešami nosacījumi, lai varētu pastāvēt valsts. Tie ir:
- **sava teritorija;**
  - **valsts nepieciešamības ideja** (uzdevums);
  - **savi iedzīvotāji;**

Turpinājums 8. lpp.

SOROSS SAVĒJIEM SAPŪDĒ SMADZENES

Lasītāja jautā: kāda ir LNF attieksme par interneta portālā "Politika.lv" publicēto interviju ar bijušo laikraksta "Diena" redaktori, tagad politiskās apvienības "Vienotība" lideri Sarmīti Ēlerti, kurā viņa lielajos vārdos plūdos izteikusi šādu absurdu apgalvojumu: "(...) latvieši kā etniskā grupa ir aizņēmusi visu nosaukumu "latvieši." Un tur nav vietas neviņam citam. Arī, saņemot pasi, cilvēks nevar vienkārši pateikti, ka viņš ir latvietis. Sanāk, ka viņš to nevar izvēlēties. Es nezinu, kāpēc... Ir jāatnes rasu tīrības dokuments kaut kāds? (...) 20 gados latviešu tautības latvieši, krievu tautības latvieši, pieņemsim, ebreju tautības latvieši tomēr ir nobrieduši tik tālu, ka varētu vienoties par pamatpostulātiem."

Aivars Garda: Runājot vispārīgi, visiem sorosītiem ir **piepīdarotas** smadzenes. Lai visi saprastu, ko tas nozīmē, paskaidroju, ka tās ir ar homoseksuālistu propagandu piesārņotas smadzenes. Visi sorosīši uzskata, ka pederasti ir normāli cilvēki, tikai savādāki. Viņi uzskata, ka vīrieši, kas *kulsta mēslus viens otram pēcpusē*, ir normāli, un ka tā vajag. Ko gan varam gaidīt no šādiem cilvēkiem

arī citos jautājumos, ja viņu smadzenes ir tik piesārņotas!

Sorosīši vēlas salīdzināt Latviju ar Ameriku, kur visi, neatkarīgi no viņu tautības, ir amerikāņi. Amerikāņi veido jaunu nāciju – Amerika ir tāds kā vārāmais katls, kur dažādu nāciju cilvēki veido jaunu nāciju. Latvieši jau sen ir izveidojušies kā nācija. Latvijas valsts tika dibināta, lai koptu latviešu nācijas kultūru. Starp citu,

DDD: Jāpieņem, ka apvienības "Vienotība" biedriem arī ir **piepīdarotas** smadzenes, jo nav dzirdēts, ka kāds norobežotos vai nosodītu šādus publiskus izteikumus.

A.G.: Tā tas diemžēl sanāk. Dažus no apvienības biedriem, pašreizējiem Saeimas deputātiem mēs pazīstam. Atsevišķi, mūsaprāt, spētu aizstāvēt arī latviešu nācijas intereses, bet čupošanās ar Ēlerti un viņai līdzīgajiem liek šaubīties par viņu godaprātu.

Mācījos ar Sarmītes Ēlertes arī bēdīgi slavenu brāli Māri Ēlertu vienā klasē. Atceros viņu tēvu, kuru pēc Atmodas iepazinu kā skautu organizācijas aktīvistu. Kad apgāds "Vieda"

no Tēvzemes. Tādi skauti Latvijai nav vajadzīgi un nav pelnījuši atbalstu.

DDD: Ēlerte bēdīgi slavenu intervijā pārmet nacionālradikāļiem, ka viņi neļaujot sveštautiešiem iekļauties latviešu vidē.

A.G.: Ziniet, ir tieši otrādi. Okupanti redz, ka tādus *ēlertus*, kuriem trūkst pašcieņas, nav par ko cienīt. Tādu latviešu sabiedrībā okupanti nevēlas iekļauties, jo tas viņiem ir pazemojoši. Turpretim nacionāli pamatīgie latvieši, kādi esam arī mēs, okupantus izraisa cieņu un tajā pašā laikā arī naidu, jo viņi ir mūsu ienaidnieki. Taču, ja viņi ir mūsu ienaidnieki, tad naidis pret mums ir viņus atmaskojoša īpašība.

“Par tādiem kā ēlertiem nīrdz ne tikai pamatīgie latvieši, bet arī okupanti. To pierāda pēdējie divdesmit gadi, kad pie varas visu laiku bijuši ēlertveidīgie.”

arī Krievija Jeļcina laikā neveiksmīgi mēģināja ieviest terminu *rosijāni*. Mūsu gadījumā tiktu veidoti *latvijieši* – visi žīdi, ukraiņi, krievi un citi nelatvieši būtu *latvijieši*. Šie *latvijieši*, protams, runātu krieviski.

Latvijas Nacionālā fronte nepiekrīt Ēlertes izteikumiem. Viņa nožēlojami vādāja avīzi "Diena", kaitējot mūsu tautas interesēm. Būtu naivi domāt, ka bēdīgi slavenā Ēlerte kopš tā laika ir mainījies uz labu.

izdeva grāmatu "Skautisms zēniem", biju uzaicināts uz skautu tikšanos, kurā kā viens no skautu vadītājiem piedalījās arī Ēlertes tēvs. Toreiz ievēroju, ka viņa no nacionālistu nav ne miņas. Kā redzat, abols no ābeles tālu nekrit. Manuprāt, arī Ēlertes tēvs ir pielicis roku pie tā, lai tagadējā Latvijas skautu kustība būtu "ne tāda, ne šāda", proti, bez vēlēšanās atjaunot taisnīgumu, padzenot okupantus

Par tādiem kā *ēlertiem* nīrdz ne tikai pamatīgie latvieši, bet arī okupanti. To pierāda pēdējie divdesmit gadi, kad pie varas visu laiku bijuši *ēlertveidīgie*. Ja okupantiem patīk tādā tipā, viņi jau sen būtu integrējušies. Īpašu vēlmi no viņu puses gan nejutām. Pat visa Sorosa banda nav spējusi tos draņķus integrēt?! Okupanti grib mūs pārkrievot nevis kļūt par latviešiem. Kā cilvēki to nesaprot!

Jūrmalas domes darbiniece krīt histērijā

Šā gada 1.jūlijā iegāju Jūrmalas domes Sabiedrisko attiecību nodaļā, lai noskaidrotu dažus jautājumus. Atvadoties darbiniecei sniezu laikraksta "DDD" 13.numuru, jo manā rakstā "KA" – projekts mūsu pašu drošībai" ir pieminēti arī Jūrmalas "tautas kalpu" vārdi. Teicu, ka publikācijā aprakstītais interesēs arī sabiedrisko attiecību speciālistus.

Bet, tavu brīnumu, aptuveni 30-35 gadu vecumu sasniegusi dāmīte sāka histēriski kliegt, lai viņai šo avīzi nerādu un ātrāk nesu prom! Es teicu, ka tā ir ļoti vērtīga avīze, kas būtu jālasa katram latvietim, turklāt to lasa pat latviešu nīdēji. Bez tam, šajā numurā ir rakstīts arī par Jūrmalā notiekošo. Dāmīte sāka vicināt rokas un izskatījās, ka viņa kuru katru brīdi kritīs gībonī. Pārliecinājies, ka var nākties saukt ātro palīdzību, lai nomierinātu satraukto dāmu, steigā atstāju kabīnetu, kura galdus "greznoja" tikai krievvalodīgas avīzes.

Šis dāmas vārds un uzvārds gan ir tīri latvisks – **Inese Auniņa**. Lūk, cik dzi-

li ir degradējies daļa latviešu, ka, pat tikai ieraugot latviešu tautu aizstāvošo avīzi "DDD", viņi jau krit panikā! **Šādi latvietiši tautas sirdsapziņas spogulī (laikrakstā "DDD") baidās ieraudzīt savu deģenerējušu seju.**

Tāpēc nav jābrīnās, ka Latvijas Republikas Saeimā un valdībā ietikuši tautas nodevēji un valsts izzadzēji, kuri bija spējīgi par jūdasa grašiem personiskajās kabatās Krievijai atdot (pārdot) savas Tēvzemes daļu – Abrenes novadu. Tādi "tautas kalpi" ārzemniekiem izpārdeva arī Jūrmalu; pilsētas vadībā iesēžas viens blēdis pēc otra un tad korumpējušies pa taisno dodas aiz restēm...

Aprakstītais gadījums Jūrmalas domē kārtējo reizi parāda, cik iedarbīga ir avīze "DDD", ja, tikai to ieraugot, savu latviešu tautu nīstošie un nīstošās tumsoņas jau zaudē savaldīšanos, gībst vai izmisīgi atgaiņājas...

Ar cieņu,

Vilhelms Klincāns
Autoinženieris Jūrmalā

Inese Auniņa var apkaunot arī Jūrmalas domi

Atklāta vēstule

Jūrmalas pilsētas mēram Romualdam Ražukam un Jūrmalas domes deputātiem

Jūrmalniece Vilhelms Klincāns vērsās "DDD" redakcijā ar gandrīz anekdotisku stāstu par Jūrmalas domes Sabiedrisko attiecību nodaļas vadītājas Ineses Auniņas histērijas lēkmi par laikrakstu "DDD". Vēlamies brīdināt, ka šī darbiniece, kura pieņēma darbā Jūsu vadītājā Jūrmalas domē, ir skandalozi slavena ar to, ka iepriekšējā darbavietā paspējusi apkaunot Saeimu.

Pirms dažiem gadiem Inese Auniņa vadīja Saeimas Preses dienestu un izmantoja savu dienesta stāvokli, lai izdotu prettiesiskus un diskriminējošus administratīvos aktus un veiktu citas nelikumības. Proti, tieši šī pret latviešu nācijas tiesībām histēriski noskaņotā persona 2005. un 2006.gados liedza laikraksta "DDD" žurnālistiem preses akreditācijas darbam Saeimā, tādējādi ar savu antilatvisko darbību ceļot neslavu Saeimas Prezidijam un Saeimai kopumā. Kā zināms, administratīvā tiesa Ineses Auniņas rī-

cību un izdotos administratīvos aktus saistībā ar laikraksta "DDD" diskrimināciju ir atzinusi par kļūdi prettiesiskiem. Personiskās sarunās arī paši Saeimas deputāti ir izteikuši kaunu par Ineses Auniņas rīkošanos. Tagad Saeimas Prezidijam var nākties publiski atvainoties un maksāt kompensāciju par "DDD" žurnālistu – Aivars Gardas, Līgas Muzikantes un Ilzes Liepas – personisko un morālo aizskārumu, ko iesāka tieši tagadējā Jūrmalas domes Sabiedrisko attiecību vadītāja Inese Auniņa.

Inese Auniņas neadekvātā reakcija uz jūrmalniece Vilhelma Klincāna sniegtu "DDD" numuru liecina, ka šī Jūsu darbiniece vēl nav izārstējusi vecos niķus un pastāv iespēja, ka līdzīgā veidā viņa apkauno arī Jūrmalas domi.

Ar laba vēlējumiem izvairīties no Saeimas apkaunojošā likteņa,

Līga Muzikante
"DDD" galvenā redaktore

Vai Sarmīte Ēlerte lieto “zālīti”?

Sorosa atbalstītais interneta portāls “Politika.lv” publicējis, piedodiet, pastulbu Ditas Ārājas un Dmitrija Petrenko interviju ar Sarmīti Ēlerti. Ja ir iespēja piekļūt pie internetā, izlasiet paši: http://www.politika.lv/temas/mediju_kritika/eler_te_nak/ Taču, protams, neko nezaudēsiet, ja neizlasīsiet...

Iespējams, daudzi teiks, ka tādām portālam šādas intervijas piedien – aprobežoti žurnālisti ar komjauniešiem karjeriskām novirzēm “bida” sava maiņas tēva idejas... Taču, kad izlasīju šo sacerējumu, man radās pamatots jautājums, vai Krimināllikumā nebūtu jāievieš pants par delīrija murgu propagandas aizliegumu.

Intervijā Sarmīte Ēlerte safantazējusies, ka Latvijā dzīvojot gan latviešu tautības latvieši, gan krievu tautības latvieši, gan

ebreju tautības latvieši, kā arī citu tautību latvieši, kuriem nu vajadzētu kopīgi vienoties... Vēl viņa pārmet latviešiem, ka oficiāli esam aizņēmuši visu nosaukumu “latvieši”...

Tautā klist valodas, ka Ēlerte pipē “zālīti” un lieto vēl šo to postošāku. Nezinu, vai tā ir patiesība – ar sveci klāt neesmu stāvējusi. Tomēr, izlasot šos viņas sacerētos murgus, arī man neviļus rodas aizdomas par “Dienas” bijušās redaktora ciešo saikni ar narkotikām vai brāļošanās ar “zaļo pūķi”. Skaidrā prātā un ar veselīgu apziņu kaut ko tik vajprātīgu cilvēks taču publiski nepaudīs?

Ja jau Ēlerte aizprātuļojusies līdz krievu un ebreju tautības latviešiem, tad, ņemot vērā viņas simpātijas pret pederastiem un lesbietēm, nebrīnīšos, ja nākamajā intervijā apmērotā sievietē skaidros,

ka vīrieši kā dzimums ir aizņēmuši visu nosaukumu “vīrieši”, tāpat arī sievietes kā dzimums aizņēmušas nosaukumu “sievietes”, un tur nevienam citam nav vietas... tomēr, viņasprāt, ir taču ne tikai vīrieša dzimuma vīrieši un sievietes dzimuma sievietes, bet arī sievietes dzimuma vīrieši un vīriešu dzimuma sievietes... Interesanti būtu arī negroīdu ra-

ses baltie cilvēki un balto rases negroīdi... un tā tālāk...

Nupat “Vienotība” ar lielu pompu paziņoja, ka Saeimas vēlēšanās Ēlerte kandidēšot viņu sarakstā. Lūk, šādi šī partiju apvienība lieliski parāda, ka aizsmuka nosaukuma slēpjas morāli sapuvusi serdene. Tāds pie tāda pievelkas.

Līga Muzikante

LAKSTĪGALA MAITAS PUTNUS NEPĀRSPĒS

Vilnis EISTERS

Mēs, latvieši, lepojames ar vēsturiskām epizodēm. Lepojames ar Baltijas ceļu, ar Dziesmoto revolūciju. Taču pēc lielās sadziedāšanās Atmodas laikā pazaudējām tautas balsi – balsi, kas runā vienīgajā un vienotības valodā. Šajā “dziedošajā talkā” mēslus kūti izārdījām, bet laukā neizvedām – neveicām DDD. Mēs vienaldzīgi uzspļāvām senču gudrībai – tai, ka nākotne ir mūsu tagadne.

Ja gribam, ko mainīt, tad jārikojas šodien. Divdesmit gadus pēc Baltijas ceļa fenomena laipošana pa okupācijas noziedzības mēsliem, tos neizvedot, godu mums nedara. Nevien šāds stāvoklis neiedvesmo uz nacionālo pašlepnumu. Humānie apsvērumi un “integrācijas sapņi”, dodot iecietības-uzturēšanās atļaujas okupantiem, izrādījās vāji un lētticīgi. Nekādā kopīgu nāciju ar okupantiem nav iespējams veidot.

“Humānie apsvērumi un “integrācijas sapņi”, dodot iecietības-uzturēšanās atļaujas okupantiem, izrādījās vāji un lētticīgi. Nekādu kopīgu nāciju ar okupantiem nav iespējams veidot.”

Tikai tad varēsīm lepoties, kad nonāksim pie vienota kopsaucēja, kad spēsim runāt par kopēju mērķi, vienotu nacionālo ideju. Par maz ir salasīties kopā, lai padziedātu, un pēc tam ielīst katram savā alā, domājot par desu. Circenis arī dzied aizkrāsnē. Nekas tautai nav pazemojošāks kā atteikšanās no ciņas par sevi, kad tā tiešām ir vajadzīga.

Dziesmotās revolūcijas fenomens, savulaik pasaulē aprīnīts, tā arī palika līdz galam neizprasts. Pat viskompetentākie prāti nespēja novērtēt Atmodas savdabību un īslaicīgo, patieso vienotības spēku. Atmoda bija dvēseles svētki – un tikai. Vergu dvēseles nevar izārstēt tikai ar dziesmu. Verga varaskāre pār citiem vergiem izrādījās organizācija.

Pēc Atmodas emocionālā uzplūdamā praktiski netika izdarīts pats galvenais – netika veikta DDD, netika iznīcināts kodols, pret ko bija vērsta revolūcija. Pēc šīs lakstīgalas pogošanas atmodās “maitas putni”, un viss turpinājās. Dziesmotais spēks lēnām saira un izplūda politiskos un ekonomiskos spēkos un

virzienos. Daudziem tika atvēlēta vērtētāju pozīcija. Citi negribēja būt veidotāji un radītāji – vienīgi tikt pie barotavas un zagšanas – un kā maitas putni gaidīja savu stundu, kad varēs nolaupīt tautas sagādāto. Laupīja bāleliņi, laupīja okupanti un čekisti. Laupīja tie, kurus pēc “dziedāšanas” vajadzēja tiesāt un izraidīt no Latvijas.

Tad, kad mums vajadzēja būt vienotiem, drosmīgiem, ar noteiktu rīcību latviešu tautas interesēs, mēs klusējām un gaidījām kārtējo “vēstures brīnumu”. Atkal klausījāmies “maitas putnu” viltīgo dziesmu no Rietumiem un “nesavtīgo” bāleliņu melos un “apbižoto” okupantu žēlabās. Okupantu “maitas putni” skaļi ķerc par “demokrātiskām” vērtībām, par krievvalodīgo cilvēktiesībām mūsu zemē, ciniski noliedzdami, ka viņu okupācija ir noziegums.

Zvēri stingri ievēro cita teritorijas neaizskaramību. Bet tieši viņi – lielkrievu šovinisti – pārkāpa šo noteikumu, piesaucot demokrātiju, ievazāja un nostiprināja latviešiem nepieņemamās, izkropļotās slāviskās paražas un “kultūru”. Naivie, lētticīgie, kādi zināmā mērā bija daudzi kolaboracionisti, tādi šarādei noticeja. Latviskais pamazām izzuda līdz galējām noliegumam. Kā toreiz, tā mūsdienās “varas

TAUTAS BALSS INTERNETĀ

Jautājums par to, vai Sarmīte Ēlerte lieto narkotikas, un apraksts par konkrēto interviju bija publicēts arī portālā “Draugiem.lv”. Tas izraisīja lielu interesi un aktīvu viedokļa paušanu.

Andris P:

Mani priecē, ka ir izveidojusies šī apvienība “Vienotība”, kur tik tiešām savākušies lielākie gaisa jaučēji un nejēgas. Tiešām izcila izlase – gan pederastisma slavīnātāji, gan Abrenes pārdevējs Pabriks, gan latviešu sabiedrības šķelēji Kalniete un nejēga Kristovskis, atvainojos, Krrrrristovskis, kurš sajūsminās, ka savu uzvārdu prot rakstīt kropļotā latviešu valodā, un nekāda Latviešu valodas komisija viņu par to pat nesoda. Fantastiska izlase!

Liene A:

Ēlertes liberastu banda, kas vienojusies kopējā dziesmā par legālu varas pārņemšanu Latvijā, droši vien pārsteigs ar vēl daudzām līdzīga veida “prāta pērlēm”. Nebrīnīšos, ja pēc iekļūšanas Saeimā ēlertveidīgie “gudrinieki” izdomās realizēt Sorosa jau senloto sapni – Latvijā legalizēt vieglās narkotikas. Savā laikā ar šādu aicinājumu pie deputātiem Soross jau vērsās, daiļrunīgā vēstulē izklāstot visas šāda lēmuma priekšrocības. Kāpēc gan Latvijai nekļūt par Amsterdamu Nr.2...

Māra S:

Sarmīt, kur tik “labu” zāli var dabūt, ka tādi pekstiņi rādās?

Jānis B:

... Ja cilvēks ir latvietis, tad viņš ir latvietis. Ja viņš ir krievs, tad krievs. Latvijai lojāls krievs? Labi, bet tas jau viņu nepadara par latvieti.

Ainis S:

Sorosīte Ēlerte vienmēr iestājusies par visu robežu nojaukšanu, lai viņas kaklakungs Soross varētu brīvi šeptēties... Manuprāt, netiklā Ēlerte iestājas par to, lai visas tautas tiktu samestās vienā samazgu katlā... lai mēs zaudētu savu identitāti... lai mēs būtu vienkārši mēslu patērētāji, kas nejut savu saikni ar šo zemi un savu senču gara mantojumu.

Es neskuņtu, ja šī kosmopolitisko ideju apsēstā nekauna kādu dienu pazustu tāpat kā advokāts Platacis.

Bruno P:

Bet ir labi, ka ir tāds veidojums, kā “Vienotība”, jo visi pajoliņi ir savākušies kopā. Citādi bija izklīduši, ka nemaz uzreiz nevarēja atšķirt. Man liekas, ka viņiem ir viena liela sēnu audzētava – sarijas savas sēnes un sniedz intervijas, uzstājas kongresā utt.

...pasaulē tomēr ir kretīnu daudz – citi nāk vietā – ar mašīnām brauc...

KUR “PAZUDA” LATVIJAS VALSTS KUĢI?

Aicinājums veikt parlamentāro izmeklēšanu par Latvijas kuģniecības flotes izzagšanu

Aicinu visus 9.Saeimā tautas ievēlētos politiskos spēkus (partijas) pret valsts īpašuma – tirdzniecības flotes – nozagšanu atbildēt ar “rudzupuķu” (kā Ukrainā ar “oranžu”, Gruzijā – “rožu”) revolūciju un lūdzu veikt parlamentāro izmeklēšanu!

Būdam valsts kontrolieris, 1993.gada augustā pabeidzu pārbaudi uzņēmumā “Latvijas kuģniecība” (LK). Tika konstatēts, ka, ignorējot Latvijas Republikas Satversmes 68.panta noteikumus (citēju: “Visiem starptautiskiem līgumiem, kuri nokārtoti likumdošanas ceļā izšķiramus jautājumus, nepieciešama Saeimas apstiprināšana”), ar LK priekšnieka **J.Paderova** 1991.gadā izdotajām nelikumīgajām

pavēlēm Nr.197 un Nr.198 no LK transporta flotes tikuši izslēgti četri kuģgāzvedēji, ar pavēlēm Nr.23 un Nr.80 par kuģu izņemšanu no transporta flotes sastāva tikuši izslēgti trīs tankkuģi un četri konteinerkuģi, bija izdarīti noziegumi, par ko atbildība paredzēta Latvijas Krimināllikuma 179.panta trešajā daļā.

Atzinumu par veiktajām pārbaudēm konstatētajiem faktiem, kā to paredzēja toreizējais likums par Valsts kontroli, nosūtīju ģenerālprokuroram **J.Skrastiņam** jautājuma izlemšanai par krimināllietas ierosināšanu Kriminālprocesa likumā paredzētajos termiņos. Taču nekāda Ģenerālprokuratūras rīcība nesekoja. Drīz

pēc tam J.Skrastiņš kļuva par Parex bankas īpašnieku **V.Kargina** un **V.Krasovicka** padomnieku.

Latvijas valsts īpašumu – kuģu – aktīva izzagšana turpinājās līdz pat Privatizācijas aģentūras valdes 1996.gada 18.apriļa lēmumam Nr.63/819 “Par privatizējamā valsts uzņēmuma “Latvijas kuģniecība” privatizēšanas pamatnostādņem”.

Ņemot vērā šos korumpētības faktus par Latvijas kuģniecības 90 kuģu piesavināšanu un tā rezultātā valstij nodarīto materiālo zaudējumu (šo kuģu bilances vērtība uz 1990.gada 1.janvāri bija **viens miljards divi simti miljoni ASV dolāru**), lūdzu atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes

26.pantam veikt parlamentāro izmeklēšanu.

Bruno Bārs
Bijušais valsts kontrolieris

P.S.: Arī pašlaik 26 kuģu slēpšana Klusā okeāna Maršala salās, Libērijā un citās “beznodokļu paradīzēs” liecina par to, ka 1993.gadā sāktais noziegums turpinās. Noilgums nav iestājies!

B.B.

TAUTAS LABĀ IR JĀZIEDOJAS

Turpinājums no 1. lpp.

Gunards Bērziņš: Svarīgi, lai bērni un jaunieši tiktu izaudzināti tradīcijās, latvietībā. Te nav runa par kaut kādu militāru audzināšanu, te ir runa, ka tam mazajam mazskautiņam, no 7 līdz 11 gadus vecam zēnam, kurš ir vēl par mazu, lai mācītos, piemēram, šaut, ar dažādu aktivitāšu palīdzību ieaudzīnātu latvietību. Tas tiek panākts rotaļu veidā, sacensībās, vēstures mācīšanā un daudzās citās izpausmēs. Pamazītiņām mēs viņu ievadam latviskajā garā un latvietības apziņā, līdz tās kļūst par neatņemamām dzīves sastāvdaļām.

TAUTAI NEPIECIEŠAMS VARONĶULTS

Gunards Bērziņš: Kad puika kļūst par skautu, tad viņš iet dabā un darbojas jau citādāk. Mēs ejam varoņtakās, izstaigājam savu tautas varoņu soļus un caur praktiskajām dar-

mājas, piemēram, leģionārus saukt par fašistiem, tad man trūkst vārdu, jo tā ir pilnīga vēstures nezināšana un apzināta kroplošana. Vēsturi nedrīkst viltot. Mazai tautai jāturas pie savas vēstures un jāgoda savas tautas varoņi. Tas ir ļoti svarīgi!

DDD: Skauti ir starptautiska organizācija?

G.B.: Kad rakstījām skautu statūtus, uzsvērām, ka tā ir sabiedriski patriotiska organizācija. Pats biju skauts jau Ulmaņlaikā, un arī tad tieši Tēvzemes mīlestība un patriotisms bija visa pamatu pamats. Tagad mums braukā dažādi ārvalstu un vietējie censoņi un klārē, ka skauti ir pasaules organizācija. Jā, skautu kustība ir izplatīta visā pasaulē, taču katra valsts ir iekšēji individuāla.

Mēs esam nacionālpatriotiska organizācija, bet atzīstam arī pārējās valstis. Es biju ārzemēs skautu nometnēs. Tāds patriotisms, kāds tur valda, ir ko vērts. Pie mums nekā no tā vēl nav. Tur cilvēki lepojas ar

grozīšana – vismaz ir jūtami tādi centieni. Arī skautiem tas neiet secen. Nesen izlasīju viena skautu vadītāja, ko tagad nesaukšu vārdā, izteikumu, ka skautiem esot jābūt lojāliem pret patstāvīgo iekārtu. Nu, ko viņš tur muld! Lojāls var būt Amerikā pret valdību. Latvietim nav jābūt lojālam pret savu valdību, pret saviem ministriem, kas ved zemi postā. Skautam ir jābūt patriotam pret savu Dzimteni! Lojāls var būt cittautietis pret Latvijas valsti, bet latvietim nav jābūt lojālam – viņam ir jābūt patriotam!

Bet tagad potē, ka skauti ir starptautiska organizācija. Labi, pasaulē ir 27 miljoni skautu, taču visi viņi ir nacionāli.

DDD: Kāpēc neredzam skautus cīnāties par deokupāciju, dekolonizāciju, lai gan pats jūs esat uzsvēris, ka skauts savā būtībā ir izlūks, kareivis, kuru sūta pa priekšu izlūkot ienaidnieku. Latviju joprojām nav pametuši okupanti, latvieši lielākajās pilsētās ir kļuvuši par minoritāti – tātad būtībā šis ienaidnieks jau ir mūsu zemē, tālāni sakot, ielidis latviešu gultās.

G.B.: Mēs, visi skauti, esam latvieši un neciešam okupantus. Pret okupantiem mēs iestājamies ar to, ka saviem mazajiem puikām ar vēsturi, tradīcijām, dabas un darba mīlestību un daudzām citām aktivitātēm mācām patriotismu, stiprinām un attīstām viņos nacionālo pašapziņu. Nacionāli noskaņots jauniešs nebrāļosies ar okupantiem – es vienmēr to uzsveru un ikdienā stāstu bērniem. To nedrīkst nezināt! Tā ir patriotiskā audzināšana.

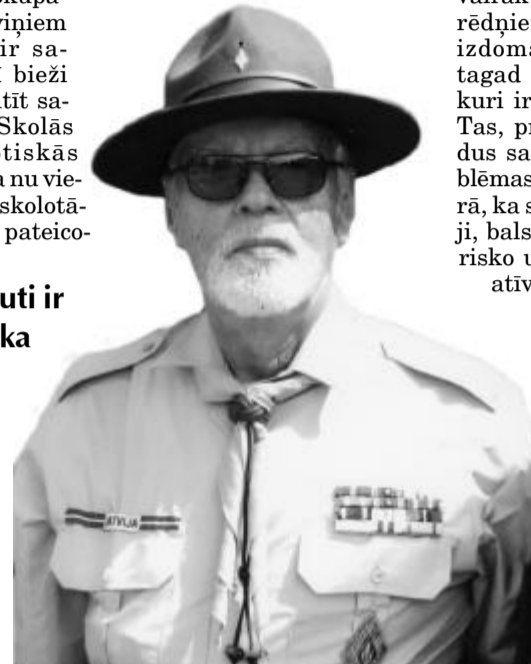
VARAS ELITEI PATRIOTISKĀ AUDZINĀŠANA IR VIENALDŽĪGA

DDD: Vai Latvijā valstiskā līmenī notiek patriotiskā audzināšana?

Gunards Bērziņš: Diemžēl praktiski nekādas! Valstiskā līmenī tai nav atbalsta. Viss dibināts uz individuālu cilvēku entuziasmu.

Kur gan gūt patriotisko audzināšanu? Sobrid lielākoties ģimenēs tās nav, jo vecāki ir auguši okupācijas gados, un viņiem domāšana jau ir sakropļota, kā arī bieži nav laika, ko veltīt saviem bērniem. Skolās arī nav patriotiskās audzināšanas – ja nu vienīgi paveicas ar skolotāju, kurš to dara, pateico-

“Tā kā skauti ir nacionālpatriotiska organizācija, tad visam pamatā, protams, ir Dzimtenes mīlestība, dabas mīlestība, varoņgara audzināšana.”

DDD: Atmosfērā laikā skautiem bija liels uzplaukums, daudzi jaunieši darbojās. Bet šobrīd radies iespaids, ka skauti darbojas kaut kur reģionos un pati organizācija ir stipri piekļūsi. Sabiedrībā par skautiem ir tāds virspusējs

tu atjaunotājs, būdams inženierzinātņu doktors, vairs nedrīkst vadīt skautus, jo man tagad savos 85 gados paralēli savam doktora grādam esot vēl jābeidz pedagogi. Es viņus aizsūtīju “pupās”. Vai par maz esmu skolots? Esmu vairāk skolots par tiem ierēdņiem, kas šīs normas izdomāja. Arī nometnes tagad var rīkot tikai tie, kuri ir speciāli sertificēti. Tas, protams, rada papildus sarežģījumus un problēmas. It īpaši, ja ņem, vērā, ka skauti, arī to vadītāji, balstās tikai uz sabiedrisko un patriotisko iniciatīvu.

DDD: Sanāk, ka valstiskā līmenī tiek slāpēts jauniešu patriotisms?

G.B.: Tā tas ir! Mums nav itin nekāda valstiska atbalsta jaunatnes patriotiskām organizācijām. Drīzak pretēji – kā jau teicu, tiek radīti lieki apgrūtinājumi.

Vienīgā valstiskā organizācija ir Jaunsargi pie Aizsardzības ministrijas. Tur pasniedzēji ir instruktori un tiek finansēti no valsts. Skautu organizācijai un mazpulkiem nekas netiek atbalstīts.

DDD: Bet tas ir vairāk nekā divaini, ka nacionālā valstī ne skolās, ne kur citur nejut valstisku atbalstu patriotismam...

G.B.: Tas ir nepiedodami! Man liekas, tā ir valsts politika. Nacionālpatriotiskie jautājumi Latvijā ir ļoti neērti.

DDD: Kāpēc neērti?

G.B.: Tas ir okupācijas režīma 50 gadu atspoguļojums smadzenēs.

DDD: Kā lai nebūtu aktīvs atspoguļojums, ja okupanti joprojām ir te palikuši?

G.B.: Tā gan. Un, ko var gaidīt, ja komunistiskās partijas biedri vēl aizvien strādā par skolotājiem, ierēdņiem? Viņi ir visur – pat Saeimā vēl sēž bijušie kompartijas darboņi.

Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

Skautu vasaras nometne

bībām mācāties vēsturi, iepazīstam savus nacionālos varoņus. Jo šodien visvairāk mums pietrūkst tieši varoņkults.

Tas ir ļoti svarīgi – varoņkults ir nepieciešams, lai paceltu savu latvisko identitāti, nacionālo pašapziņu. Tur jau rodas šī Tēvzemes mīlestība! Ja šodien ir cilvēki, kas iedo-

savu nacionālo identitāti, latviešiem tā pagaidām ļoti trūkst. Mums vēl ļoti, ļoti daudz pie tā ir jāstrādā. Tāpēc vien jau ir nepieciešami skauti, kas tam mazajam puikam parāda ko vairāk par televizoru, internetu un sēdēšanu četrās sienās.

Sobrid visās jomās notiek apziņu un vērtību pār-

ties savai personīgajai iniciatīvai.

Nereti cilvēkiem vispār patriotisms ir tikai vārds – daudzi gatavi gudri runāt, bet nav gatavi neko darīt, kaut ko no sevis ziedot savas zemes un tautas labad. Kur tad lai tas mazais puika, jaunietis liekas? Tagad jaunatni lielākoties audzina televīzija, daturs un internets. Tāpēc uzskatīju par nepieciešamu atjaunot skautu kustību Latvijā, lai ir vismaz viena vieta, kur bērniem iegūt citu skatījumu uz pasauli, iemācīties mīlestību pret savu zemi un tautu. Patriotismu nevar “iedzīt”, to var iemācīties.

DDD: Vai šobrīd saņemam arī kādu valstisku atbalstu skautu kustībai?

G.B.: Absolūti nekādu. Pie varas esošie tikai atkratās no mums, lai rakstām projektus Eiropas Savienībai. Vispār liekas, ka šajā valstī valstiskā līmenī cilvēks nevienam neko nenozīmē, tāpēc arī bērnu ārpuskolas izglītība ir palikusi praktiski vien kā sabiedriska un privāta iniciatīva.

priekšstats, ka viņi to tik vien dara, kā audzē ķirbjus utt.

G.B.: Skautu dibinātājs bija armijas ģenerālis Kārlis Gopers. Pirmskara laikā ļoti daudzi skautu vadītāji bija tieši armijas cilvēki. Un arī tagad skautiem tiek mācīta ierindas mācība, stāja, ieroči, šaušana utt. Katrā ziņā darām, ko varam, lai puiskus izaudzinātu par kārtīgiem, savai tautai un zemei nodēriģiem vīriem.

Šobrīd galvenā problēma skautiem un arī citiem ārpuskolas izglītības pulciņiem ir tā, ka sakarā ar to, ka Izglītības un zinātnes ministrija pirms pāris gadiem izdeva pavēli, ka šādus pulciņus var vadīt tikai cilvēks ar augstāko pedagoģisko izglītību. Tāpēc tagad par vadītājiem nereti strādā cilvēki, kas nav savas jomas speciālisti. Domāju, ka skautu gadījumā tas bija mēģinājums mūs kontrolēt un ierobežot, jo tas bija veids, kā likvidēt patriotisko kustību.

Iedomājieties, pēc šiem noteikumiem arī es, skau-

ĻAUDIS VAI CILVĒKI?

Lasītāji novērojuši, ka medijos, runājot par cilvēkiem, latviešiem, plaši tiek lietots Vairas Viķes-Freibergas laikā ievāzātais vārds “ļaudis”.

Aivars Garda: Šī vārda pareizo nozīmi varētu, protams, jautāt valodniekiem, bet ikvienam ir iespēja ieskaņties vārdnīcā, kurā teikts, ka vārdi “cilvēki” un “ļaudis” ir sinonīmi. Un tomēr tajā kontekstā, kādā vārdu “ļaudis” lietoja Vaira Viķe-Freiberga un pēc viņas parauga turpina lietot visādi žurnālisti, tas ir noniecinoši.

Vienādības zīmi drīzak varētu likt starp vārdu “ļaudis” un “pūlis”, jo parasti tos, kurus ciena, sauc par cilvēkiem. Ir taču atšķirība, ja saka: “ļaudis iet vēlē” vai “cilvēki iet vēlē”. Gramatiski abas izteiksmes formas ir pareizas, bet attieksme ir atšķirīga. Ja saka “ļaudis iet vēlē”, to var saprast kā augstprātību – “pūlis iet vēlē”, bet mēs, aristokrāti, paskatīsimies, vai viņi mūs ievēlēs vai neievēlēs”, vai arī – “ko no ļaužiem gan citu var griebt, viņi tāpat neko nesaprot”.

Šī nianse, nievājošā attieksme, kuru es sajutu, bija raksturīga augstprātīgajai Vairai Viķei-Freibergai. Man tas nepatīk, jo tas ir mūsu tautai noniecinoši.

Varam vien aicināt lasītājus izteikt savas domas.

VĒSTULE

“Varoņgie” DP rokaspuīši

Šā gada 1.jūlijā Rīgā, vardarbīgi apturot tiesas atļauto gājienu no Okupācijas muzeja un Brīvības pieminekli, Lindas Mūrnieces rokaspuīši izrādīja lielu “varoņību”. Bet gājiena organizatoru Uldi Freimani DP jau iepriekš bija “savākuši”.

Šos “varoņus” gan nemanījām rīkojamies 9.maijā, kad no Vecrīgas uz Pārdaugavas obelisku devās tā saucamā Sv.Jura (Georga) lentīšu armija, kas atklāti slavināja Latvijas “atbrīvošanu” (okupāciju) 1940.gadā un 1945.gadā.

Toreiz Lindai Mūrniecei un viņas pakalpiņiem bikses triecēja un lūpas raustījās – ka tikai “Ušakova bērniem” kas ļauns neatgadītos... Šī nodevīgā, pret latviešu tautu vērstā valsts varas rīcība ir klajā pretrunā ar Latvijas Patversmi un būtu jāizvērtē Satversmes tiesā.

Bet lietas būtība ir pavisam cita. Tādēļ jau Uldi Freimani ar viltu aizturēja, lai viņam liegtu iespēju atklāti paziņot, ka 1.jūlijā gājienā vēltīts latviešu pašpārvaldes atjaunošanai pēc boļševiku okupācijas Rīgā un ap-

mēram vēl desmit Latvijas rajonos.

Latviešu pašpārvalde tika atjaunota tūlīt pēc padomju armijas aizbēgšanas no Latvijas teritorijas, jo Vērmahta spiediens bija tik liels, ka padomju armija panikā pameta Latviju bez īpašas pretošanās. Sākumā vācu virspavēlniecība netraucēja latviešu pašorganizēšanos, bet, juzdama “uzvaras garšu”, sāka to apspiest.

Tomēr, bargajā ziemā atduroties pret Maskavu, Staļingradu un Ļeņingradu, vācu virspavēlniecība ķērās pie “salmiņa” – palīdzēja mums organizēt kaujas specvienību pēc SS parauga – Latviešu brīvprātīgo leģionu (LBL), kas, protams, neietilpa Vērmahtā, bet gan ar to cieši sadarbojās. Šajā apstākli arī ir visa LBL laime un nelaime.

Ja Linda Mūrniece ar saviem rokaspuīšiem šo patiesību nesaprot, tad viņai pedējais laiks no sava amata atkāpties.

Gunars Terinks

PAR LATVIEŠU NĀCIJAS AIZSKARŠANU JĀSAŅEM SODS!

Turpinām publicēt šā gada 4.martā notikušās tiesas sēdes pierakstu. Atgādinām, ka Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesas kolēģijas tiesnese **Daiga Kalniņa** anti-latviski noskaņotajam **Artūram Rimšam** par latviešu nācijas aizskaršanu un nacionālā naida kurināšanu piesprieda nosacītu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un nolēma piedzīt no viņa par labu **Lienei Apinei** un **Līgai Muzikantei** morālo kompensāciju 1000 latu apmērā.

6.turpinājums
sākums "DDD" Nr.7(211)

PROKURORS: RIMŠAS VAINA IR PIERĀDĪTA

Tiesnese Daiga Kalniņa: Debatēs kā pirmajam vārds prokuroram.

Prokurors Ando Skalbe: Godātā tiesa! Šodien esam izskatījuši kriminālietu Artūra Rimšas apsūdzībā pēc Krimināllikuma 78.panta otrās daļas par darbību, kas apzināti vērstas uz nacionālā vai etniskā naida vai nesaticības izraisīšanu, kas izdarīta, iz-

ir faktiski ļoti publiski pieejams portāls, ka tur apkopoto, ievietoto informāciju, tai skaitā arī viņa ievietoto, var aplūkot faktiski neierobežots cilvēku loks, un tādējādi šī informācija būs publiskota.

Un šajos komentāros viņš nepiemin, nevērsas tikai pret Apini un Muzikanti kā fiziskām personām par kaut kādām viņu dar-

tas aizvaino latviešu tautas piederīgo nacionālās jūtas, pazemo viņu cieņu un godu. Tādējādi Rimšas darbības ir vērtējamas kā tādas, kas vērstas uz nacionālā un etniskā naida un nesaticības izraisīšanu starp latviešu tautas pārstāvjiem un cittautiešiem.

Līdz ar to es uzskatu, ka Rimšas vaina viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā ir pierādīta pilnībā ar lietā savāktajiem un ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem. Un arī uzskatu, ka viņa darbības ir kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 78. panta otrās daļas, jo viņš ne tikai veica darbību, kas apzināti vērstas uz nacionālā un etniskā naida vai nesaticības izraisīšanu, bet to ir izdarījis, izmantojot automatizētu datu apstrādes sistēmu, ar ko saprotu tai skaitā arī datoru un interneta pieslēgumu. Par apsūdzētā vainu un atbildību mikstinošiem un pastiprinošiem apstākļiem – es uzskatu, ka ne pirmstiesas izmeklēšanā, ne arī tiesas izmeklēšanas laikā tādi netika konstatēti.

Tad arī, godājama tiesa, es lūdzu atzīt Artūru Rimšu par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 78.panta otrajā daļā un sodīt viņu par šo nodarījumu. Nemot vērā, ka Krimināllikuma 78.panta otrās daļas sankcija paredz tikai vienu soda veidu – proti, brīvības atņemšanas sodu, kā arī to, ka apsūdzētais šodien tiesas priekšā ir pirmo reizi un agrāk nav sodīts, kā arī to, ka faktiskās darbības viņš atzina, varbūt daļēji, varēja paust nožēlu, bet tas lai paliek uz viņa sirdsapziņas, vai viņš to nožēlo vai nenožēlo...

Es domāju, ka dotajā situācijā noziegums kopumā nebūtu tāds, lai piesprieztu pirmo reizi reālu brīvības atņemšanu, un lietderīgāk būtu noteikt nosacītu sodu, jo, cerams, ka tā arī būs pietiekama mācība Rimšam turpmākajā dzīvē, un viņš būs izdarījis secinājumus – ja ne nožēlojis, tad vismaz sapratis, ka šāda rīcība nav pieļaujama, un turpmāk līdzīgus un citādus likumpārkāpumus neizdarīs.

Tāpēc lūdzu sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, šo sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku arī uz vienu gadu.

Izsakot viedokli par pieņemto kompensāciju no cietušo puses, redzams, ka cietušās katra ir pieteikusi kompensāciju par morālā aizskārums ir bijis, un līdz ar to kompensācijai kā tādai ir pamats, tomēr es uzskatu, ka pieteiktās summas ir stipri par lielu. Tāds ir mans viedoklis. Paldies!

RIMŠA BIJA SKAIDRĀ PRĀTĀ UN PIESKAITĀMS

Tiesnese: Tā, un debatēs vārds cietušajiem – cietusi Muzikante, lūdzu!

Līga Muzikante: Paldies, godātā tiesa!

Tātad Rimša tiek apsūdzēts noziegumā, kurš ietilpst grupā "vismagākie noziegumi" – pēc Krimināllikuma 78.panta otrās daļas, un, kā jau prokurors izteicās debatēs, šī kvalifikācija ir atbilstoša un pareiza. Pats apsūdzētais ir apliecinājis, ka nozieguma nodarīšanas brīdī viņam ir bijusi skaidra galva - tātad viņš nav bijis apduļlis, tas nozīmē, ka viņš ļoti lieliski apzinājās, ko dara, jo, būdams pilngadīgs un pieskaitāma persona, viņš nevarēja neapzināties, ka viņa darbības ir vērstas uz nacionālā naida kurināšanu, un tas ir pierādīts kopšakarā gan ar viņa paša paskaidrojumiem, gan arī ar eksperta atzinumu. [...]

Jāvērš uzmanība, ka pēc būtības apsūdzētais neko nav nožēlojis – jo īpaši par manu un Lienes Apines morālo aizskaršanu. Un tādējādi arī uzskatu, ka šī morālā kompensācija – 25 tūkstoši man un 25 tūkstoši Lienei Apinei – ir ļoti samērīga summa.

Vēl vēlos vērst uzmanību – tātad Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtos tiek norādīts, ka noziegumi pret cilvēci ietilpst grupā "vismagākie noziegumi", kas skar visu starptautisko sabiedrību kopumā. Tādējādi mēs izskatām šo lietu – šo noziegumu – nevis kā kaut kādu personisku interese apdraudējumu, bet gan kā tādus, kas būtībā skar visu starptautisko sabiedrību kopumā, jo ticis kurināts naidis pret latviešu nāciju.

[...] Par Krimināllikuma 78.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma tiešo objektu būtu atzīstama nācija, etnos un rasu draudzība, nacionālais gods un cieņa, kas tiešā veidā saistīta ar cilvēces drošības interesēm. Tātad šāds noziedzīgs nodarījums tiek veikts nolūkā kaitēt šim fundamentālajam cilvēces interesēm un izjaukt draudzību vai celt naidu nāciju, etnosu vai rasu vidū.

Kā jau arī tiesas izmeklēšanā apsūdzētais nevarēja sniegt atbildi, kāpēc viņam bija vajadzīgi tik rupju, latviešu nāciju apvainojošu komentāru publicēšana, – tas tikai norāda, ka patiesībā viņš, būdams pieskaitāma persona, un nav pierādīts pretējais, viņš pats arī nav lūdzis sev veikt psihiatrisko ekspertīzi, ļoti lieliski apzinājās un viņam bija jāapzinās, ko šie komentāri nodara latviešu nācijai un ka tie apdraud iespējamās draudzīgās attiecības starp tautām un nācijām.

PAMATNĀCIJAS GODA AIZSKARŠANA – ĪPAŠI SMAGS NOZIEGUMS

Līga Muzikante: Vēl jāuzsver, ka Rimša ir aizskāris tieši pamatnāciju. Latvijas Republika ir tikusi dibināta kā latviešu tautas pašnoteikšanās tiesību īstenošanas rezultāts. Un mūsdienu starptautiskās tiesības kā valsts pirmo un augstāko pienākumu paredz **pamatnācijas tiesību aizsardzību**. Profesors Aivars Fogels savā ekspertā atzinumā kriminālietā, kurā apzināti prettiesiski tika apsūdzēti "DDD" žurnālisti, uzsvēra, ka mūsdienu starptautiskās tiesības kā valsts pirmo un augstāko pienākumu, paredz **pamatnācijas tiesību aizsardzību un aizsargāšanu**.

Starptautisko tiesību doktors Fogels uzsvēra, citējot: "Starptautiskās tiesības paredz, ka valstij vispirms jā rūpējas par pamatnācijas tiesībām un tikai pēc tam jādomā par pārējiem – nacionālajām minoritātēm, ārzemniekiem un personām bez pilsonības jeb pavaltstniecības."

Tādējādi pamatnācijas tiesību aizskārums rada lielāku apdraudējumu tautu draudzības interesēm. Tas liek ļoti nopietni attiekties pret Artūra Rimšas pastrādāto noziedzīgo nodarījumu.

Starp citu, kā tieša reakcija uz Otrā pasaules kara radītajām šausmām 1945.gadā tika izveidota arī Apvienoto Nāciju Organizācija. ANO Statūtu 1.panta otrajā daļā kā viens no Organizācijas mērķiem tiek deklarēts: "Attīstīt draudzīgas attiecības starp nācijām, pamatojoties uz nāciju līdztiesības un pašnoteikšanās principu respektēšanu, kā arī veikt citus attiecīgus pienākumus un pasākumus vispārējā miera nodrošināšanā." Profesors Juris Bojars paskaidro, ka **tautu draudzīgu attiecību princips** ir vienīgais alternatīvais civilizēto starptautisko attiecību tiesību attīstības virziens, savukārt **tautu pašnoteikšanās tiesību princips** ir pamats daudzu citu starptautisko tiesību principu, tostarp arī tautu draudzīgu attiecību principu attīstībai.

Turpinājums 8. lpp.

DEMONTĒ LATVIJAS VALSTISKUMU...

Kaut joprojām nav padzīti okupanti, tiek veicināta vēl jaunu migrantu ieplūšanu Latvijā. Nekas nevar būt bīstamāks par to! Jau pati Atmoda sākās ar grandiozām demonstrācijām pret metro celtniecību, kas nebūt nebija vērstas pret metro kā tādus, bet gan pret jaunu imigrantu bariem. Tagad Rubika cītīgi sekotāji cenšas atkārtot to pašu taktiku.

Uztraucoši, ka šīs aprindas ne mazākā mērā neuztrauc darbaspēka aizplūšana darba meklējumos uz citām valstīm, kas liek pamatoti domāt par smalki izstrādātu plānu, lai **Latvija tiktu atbrīvota no latviešiem**. Tajā pašā laikā nav jūtama nekāda reāla rošanās, lai attīstītu vietējo ražošanu, – vienīgi tukša plāpāšana ar mērķi novērst uzmanību no patiesajiem cēloņiem. Šī velnišķā plāna realizēšanai kā vienīgais "glābiņš" tiek pasniegts jaunu imigrantu ieplūšana mūsu latviešu zemē. Viņi ar savu kapitālu nopirks visu, kas vien būs pārķams.

Vai kādam vēl nav skaidrs, ka mums visā savā realitātē draud palestīniešu tautas liktenis? Normālā valstī šādus darboņus sauktu pie atbildības par valsts nodevību. Mēs taču neesam ne Amerika, ne Brazīlija, pat ne Anglija, lai spētu izturēt šādu slogu! Cits jautājums: ja tie, kuriem dāvāta uzticība, to izmanto citu valstu interesēs... Ir labi redzama tendence – latviešus no saimniektautas pataisīt par kalpiem, kuri tad kalpotu svešām interesēm bez bruņotas agresijas no ārpuses. Būtbū jau šodien latvieši vairs nav saimnieki savā zemē. Te saimnieko Gazprom, Vizontāla centrs, Starptautiskais Valūtas fonds un Van der Stūls, kuri ar vietējo okupantu un boļševiku kolaborantu palīdzību citīgi demontē Latvijas valstiskumu.

Ezis, Mārupē

* * *

Staļinisti, komunisti,
ģeržimordas šovinisti,
liberāļi, paderasti,
sorosieši, zurofieši,
cionisti, parazitā,
pašloloti iztapoņas,
visi vienā taurē pūš,
kad to tauri atņemsim,
skanēs viņu bērnu zvans.

A.Klauberģs

Prokurors Ando Skalbe:
"Dotajā brīdī Rimša ir pieskaitāms,
un mums nav pamata uzskatīt, ka viņš šo
komentāru rakstīšanas brīdī bija
nepieskaitāms vai daļēji pieskaitāms."

mantojot automatizētu datu apstrādes sistēmu. [...]

Pats Rimša šodien tiesas zālē, sniedzot liecības, norādīja, ka viņš ir vērsies gan pret abām cietušajām, jo cietušo rīcība ir viņu aizskārusi, tomēr noliedz, ka būtu gribējis kaut kādā veidā vērsties pret latviešu tautai piederīgajiem kopumā, tāpat arī noliedz, ka šie komentāri kaut kādā veidā varētu aizvainot citus latviešu tautai piederīgos un izraisīt naidu un nesaticību starp latviešiem, krieviem vai cittautiešiem. Tāpat Rimša norādīja, ka mazliet ir pārcenties, ka šos komentārus rakstījis tādā kā dusmu uzplūdā un faktiski nav visai kontrolējis savu rīcību. Tomēr es uzskatu, ka šis Rimšas norādītais nevar būt attaisnojums.

Dotajā brīdī Rimša ir pieskaitāms, un mums nav pamata uzskatīt, ka viņš šo komentāru rakstīšanas brīdī bija nepieskaitāms vai daļēji pieskaitāms. Viņam bija jāapzinās šo izteikumu, komentāru saturs un jēga un tas, ka šajā portālā "Draugi.lv", kas

bībām, kas varbūt, iespējams, viņu kaut kā ir aizkaitinājušas, bet viņš jau konkrēti norāda, kopumā ievietojot 9 komentārus – tātad ne tikai vienu reizi vien, bet vairākas reizes, un tieši piesauc latviešus, latviešu nāciju.

Lai arī dažos komentāros tiešā veidā nav piesaukta latviešu nācija, tomēr tie jāskatās kopumā, jo Apines "profilā" ievietotie 8 komentāri ir rakstīti īsā laika sprīdī – 12 minūtēs, un jebkuram lasītājam, ko apliecināja arī abas cietušās, un arī man personīgi, izlasot šos komentārus, priekšstats ir tāds, ka rakstītājs vērsās ne tikai pret Muzikanti un Apini, bet **tieši pret latviešiem un latviešu nācijai piederīgajiem**, tos nosaucot dažādos nievājošos vārdos, utt. To ir apstiprinājis arī eksperts, kuram bija iesniegti visi šie Rimšas rakstītie komentāri.

Eksperts viennozīmīgi ir izdarījis secinājumus, ka, šādi izsakoties, rakstot šādus komentārus, lietojot dažādus vulgārus apzīmējumus, salīdzinājumus, kā arī necenzētus izteicienus,

LAKSTĪGALA MAITAS PUTNUS NEPĀRSPĒS

Turpinājums no 3. lpp.

Nesen Žirinosvskis piedāvāja pieprasīt vēl kādu gabalu no Latvijas, kamēr pie varas šie reālpolitiskie *jefti*. Jābrīnās, kā viņus nenospiež Jūdasa zīme?! Vai tiešām viņiem neienāk prātā, ka par katras nelietīgas varas izpausmi kādreiz būs jāsamaksā, jānorēķinās ar likteni – ja ne pašiem, tad pēctečiem? Var jau mainīt uzvārdus, sievas, partijas, bet Karmu neapmānīs! Vai šodien dažās baznīcās un pseidobaznīcās viszem-

ka nespēsīm atrast saskaņu un kopības ceļu cīņā par savu Tēvzemi, tautas pastāvēšanu un pašlepnumu?

Salīdzinot ar Rietumeiropas akadēmisko mūziku, latviešu dziedātājmāksla ir attīstījies atšķirīgi – ne tik daudz, kā abstrakts, estētisks žanrs, bet drīzāk, kā konkrētas emocijas un valoda, kas nes vēsti pēc brīvības alkām, spēja nodot ļoti konkrētu vēstījumu savam bēdu brālim, aicinot uz vienotību. Latviešu dzie-

“Atkal klausījāties “maitas putnu” viltīgo dziesmu no Rietumiem un “nesavtīgo” bāleliņu melos un “apbīzoto” okupantu žēlabās.”

āk nekļūst un neaicina uz saviem kongresiem talkā ķecerīgus garīdzniekus tieši tādi, kas bija un turpina būt visvēlākie okupantu pakalpiņi un latviešu tautas iznīcinātāji?

Mēs vēl visi neesam apvēruši, kādā iekārtā nodzīvojam pusgadsimtu, vēl turpinot lēnīgi un akli sadzīvot ar okupācijas režīma noziedzniekiem. Spriežot pēc vairākuma nostājas, DDD ir “absurda ideja”. Gļēvie uzskata, ka nav vērts saldēt nagus un labāk laisties dibenā nekā pretoties un izpeldēt taisnības krastā. Jāatceras, ka okupācija bija nedabisks process – DDD dabisks.

Skaidrs ir viens – nevar dzīvot bez nacionālā pašlepnuma vienotības. Mēs lepojāties ar savu koku mākli, “karojam koku karos”, cenšoties pēc labākas saskaņas, bet kad beigsim karot katrs par savas būdības un partijas punduru taisnību? Vai esam tik vāji un dumji,

dāšana visos gadījumos ir drīzāk uzskatāma nevis par mākslu, bet neapzinātu savas senču kultūras mantojuma pārvēršanu cīņā par izdzīvošanu. Šī muzicēšana salīdzinoši ir ļoti vienkārša, bet tās funkcijas praktiskas. Apspiestam un paverdzinātam latvietim tas bija mierinājums savas kolektīvās pagātnes atmiņā. Savukārt vergturus – vācu baronus un krievvalodīgos padomju okupantus – interesēja jebkurš stimulants, kas vergus mudināja būt padevīgiem un strādāt efektīvāk – sevišķi tad, kad dzied viņu valodā pēc viņu notīm.

Dziesmu tradīcija kā māksla dzīvo mūsu ikdienā, bet vai to pamatfunkcijas kalpo mūsu tautas vienotībai, vai arī mūsu nespēja saskaņoties par mūsu tautas nacionālajām interesēm paliks kā nelabojams vergu mantojums?

Turpinājums sekos

LASĪTĀJAS VĒSTULE

Ar okupantiem Rīga nevar būt kultūras pilsēta

Kāda Rīga kā kultūras pilsēta varētu izskatīties nozīmētajā 2014.gadā, ja latviešu tautai vēl arvien jānes Maskavas iepludināto okupantu necilvēcības spaidi, bet LR valdībā pieņemtais dekrēts par likumīgu dekolonizāciju, deokupāciju tiek noslāpēts?! Tāpat mums liek aizmirst Latvijas isto vēsturi, kad 1940.gadā PSRS sarkanā armija, pārraujot Latvijas robežu, nobendējot robežsargus, pārejos ar ģimenēm arestējot un izsūtīt caur Zilupi un citiem posteņiem, varmācīgi iebruka latviešu zemē un 17.jūnijā Latvijas valsti okupēja.

Vēl tagad atmiņā redzētais – Rīgas piemērotās ielas un parki. Piedzērušies sarkanie armijnieki bija īsti bandidi. Vakaros viņu dēļ nebija droši atrasties uz ielas, jo *poļitruki* ķerstiņa labās drēbēs ģērbusos cilvēkus un “atbrīvoja” tos no pulksteņiem un citām mantām.

Citādā skatījumā, kā diena pret nakti Rīgā sevi parādīja ļoti disciplinētā vācu armija. Vēl nezinādama par divu avantūristu – Hitlera un Staļina slepeni noslēgto Molotova-Ribentropa paktu, latviešu tauta tos uztvēra un izjuta kā glābējus no Baigā gada piedzīvotajām šausmām. Kaut Rīga atradās kara stāvoklī un ieviesa karātsistēmu, uz ielām, sabiedrībā un skolās pilsoņi jutās droši. Jaunatne vēl turējās pie Latvijas laika ieaudzinātiem tikumiem un taisnības likumiem. Lauku saimniecības netika postītas, tādēļ paēduši bija visi, kaut pārtikas nodevas bija lielas.

Rīga būs tīra un kulturāla pilsēta tikai tad, kad krievvalodīgo okupantu pēctečus ar likuma pavēli piespiedīs atstāt Latvijas valsti.

Silvija Muižniece

PAR VĒLĒŠANĀM

Anna Marija CIRCENE

Pensionēta skolotāja

Vienmēr pēc vēlēšanām esmu laužījusi galvu: KĀPĒC MANU BALSĪ PIEŠKAITA KĀDAI SAEIMĀ IEKĻUVUŠAJAI “BIEDRU GRUPAI”, ja esmu balsojusi par Saeimā neiekleļuvušu?! Cimdara kantoris man raksta: lai jūsu intereses vismaz kāds pārstāvētu. Bet nepārstāv taču! Vai kāds var pateikt, kura Saeimā sabijusi partija aizstāv 3D politiku? Kura iestājas par POZITĪVO DISKRIMINĀCIJU, ko pieļauj arī starptautiski dokumenti, ja pamatnācija savā zemē ir apdraudēta? To, ka LATVIEŠI TĀDI IR, var neredzēt tikai ar aklumu un stulbumu sistais...

Tas ir viens iemesls, kāpēc šogad balsot neiešu.

Jau dzirdu parastos aurējus: “Ja neiesi, tev nebūs tiesību iebilst pret varas politiku! Tu ļausi uzvarēt *Saskaņas centram*.” Piedodiet, aurotāji! Un par ko jūs ieteiksiet balsot?

Tāpat otrs iemesls.

Par *TB/LNNK un VL!* apvienību? Pirmie visus savas pastāvēšanas gadus, zaimojot, burtiski apņirdzot latviešiem svētos jēdzienus, ciešā sadraudzībā ar pārējiem “saeimistiem” ruskšēdami, ņemušies pa sili, audzējot finansiālos taukus un NACIONĀLĀS VĒRTĪBAS atcerēdamies, vien sākoties priekšvēlēšanu kampaņai. Otrie visai miglaini plāpā par pozitīvo nacionālismu (it kā tas varētu būt negatīvs!), skaidri nedefinēdami savu nostāju nacionālajā jautājumā... Izskatās pēc vēlmes izdabāt *i vāšim, i nāšim*. (kr.: *i jums, i mums*) Man tāda laipošana šķiet līdzvērtīga meliem.

Par *Vienotību*? Man grūti saprast, kā var NEREDZĒT, ka tur ir tie paši vecie darboņi, kas vispirms “attīrīja” no nacionālpatriotiem Latvijas Tautas fronti, pēcāk kļāji darbojās pret valsts un latviešu interesēm. Vai jūs atceraties, kāds bija pirmais likums, ko pieņēma 5.Saeima? Es atceros. Tas bija Medību likums! Un nevis Likums par dekolonizāciju, deokupāciju, jēdēšanu, bet mēs domājam, ka tas tāds negadījums, ka gan jau...

Diemžēl, tādu 3D likumu nemaz nepieņēma. Un citādāk jau nemaz nevarēja būt, ja varu bija sagrābuši tie paši, pret kuriem likumam bija jāvērsas.

Bez čekas un čekas tiešā uzraudzībā strādājošajiem, ieraugāmas arī citas personas, kas, ilgstoši darbojoties Saeimā, pieņēmuši Latvijas un latviešu interesēm kaitīgus likumus, paverot iespēju “savējiem” prihvatizēt, piesavināties, izlaupīt... Kāpēc kāds iedomājas, ka par šo mankur-

kampējus un grābējus! Nu, jā, acu aizmālešanai pieaicinās krietno, taču naivo vīru Streiču, vēl Ufo... Nedod Dievs, ja šim čalim aizkritīs “širmis” un viņš piekritīs! Tad jau labāk ar kālām rokām mēslus grābt nekā iesaistīties šai kompānijā... Nu par viņu “fasādi” piekritīs būt pats eksprezidents G.Ulmanis. Lai apmautu naivulišus...

Nupat pirms nedēļas, apvienojoties vairākām “sikapartijām”, kā valdošo dienderi zākājot tās mēdz dēvēt, izveidota partiju apvienība *Atbildība*. Rakstošie varas pakalpiņi jau paspējuši izpirgāties, ka pat emblēmu esot no-

“Piedodiet, aurotāji! Un par ko jūs ieteiksiet balsot?”

tu biedrību būtu jābalso? Pajautājiem tiem pašiem *Vienotības* miljonāriem: kurā brīdī un no kā sācies viņu miljons? Protams, godīgu atbildi jau nesagaidīs.

Par *labu Latviju*? Šķēlem bija dota iespēja “invest Latviju saulītē”, diemžēl viņš nespēja rīmties savā alkatībā, iedomādamies, ka mūžam varēs nosodīt kampaņu un kampaņu. Vienubrīd šķita: nu jau sākampies gana; bet nē: jā, tiek atkal pie tā, kas pieder mums, jo, redziet, viņam vajag vairāk!

Pabrauciet ar pirkstu pa “labo cilvēku” sarakstu, ieraudzīsiet vienus vienīgus

špikojuši no *Vienotības*, tikai apgriezuši to otrādi, iegūdami A burtu. (Tad jau C aizgūts no O, izdzēšot vien likumiņu un tā tālāk...) *Atbildības* nodokļu politika ļauj domāt, ka apvienībai ir patiesa vēlme uzlabot valsts ekonomisko stāvokli, ieviešot progresīvo ienākumu nodokli, apliekot ar nodokli luksuspriekšrocības. Ir vēl citas interesantas lietas. Kopainu, manuprāt, maitā vienīgi J.Dinēviča ģimīš. Bet to jau var izsvītrot.

Ja es sagaidīšu kaut māju uz, manu prāt, absolūti nepieciešamo 3D ideju, varbūt man nenāksies boikotēt vēlēšanas... Varbūt.

Par brīvību un Brīvības pieminekli

Lotārs STŪRE

Politiski represēts PSRS okupācijā

Mūsu cēlais, skaistais Brīvības piemineklis ir daudz ko piedāvājis. 1934.gadā par latvju tautas saziēdotajiem līdzekļiem tapa šī svētvieta, kur tik izteiksmīgi attēlotas mūsu tautas ilgas pēc brīvības, neatkarības un griba būt reiz kungiem savā tēvu zemē. To vēl papildina ikvienam latvietim tik tuvie vārdi – “Tēvzemei un Brīvībai.” Arī Māte Latvija, turot pret debesīm un sauli pastieptās rokās trīs apzeltītas zvaigznes, ir piedāvājusi gan svešus karapulkušus nākam, gan arī tos aizejam. Bet vislielāko kaunu tā piedzīvoja tagad, noraugoties, kā milči jeb policisti ar nožogojumiem liedz pašu tautai apmeklēt savu svētvieta, ko tā pati sev uzcēlusi. Sākumā to aizliedza sveša, bet tagad jau pašu, it kā likumīgi ievēlētā vara.

Brīvības piemineklis ir mūsu svētvieta, kur latvju tauta pulcējas gan priekā, gan grūtajos bēdu brīžos, gan arī lai pieminētu un pateiktos saviem varoņiem. Līdzīgi kā Debesu Brīnumam staltajai statujai izdevies paglābties pat no komunistu barbariem, jo šie nezvēri iznīcināja ikvienu latvisku pieminekli.

Nupat, jūlija sākumā, atkal sacēlās kņada. Tika pieminēti latvju tautas brīvības, Brīvības pieminekļa un demokrātijas vārdi. Viss sākās, kad latviešu patriots, Tautas Atmodas un Barikāžu aktīvistis Uldis Freimanis vēlējas pateikties tiem latviešu pretošanās dalībniekiem un nacionālajiem partizāniem, kuri 1941.gadā vieni paši bija atbrīvojuši daudzas apdzīvotās vietas Latvijā un padzinuši sarkanos okupantus vēl pirms vācu armijas ienākšanas, tādējādi daudzus latviešus paglābnot no nošaušanām un ielānotām izsūtīšanām.

No malas raugoties, Rīgas domei un Ušakovam jau tūlīt vajadzētu dot zaļo gaismu, jo viņš taču atkārtoti ir uzsvēris, ka Latvija it kā nekad neesot bijusi okupēta, bet tikai “atbrīvota”... Sanāk, arī 1941.gada 1.jūlijā viena “atbrīvošana” nomainīja otru “atbrīvošanu”. Bet, kad Freimaņa kungs gāja saņemt atļauju iecerētajam gājienam, latviešu prokrieviski noskaņotais Rīgas izpilddirektors no LPP/LC visādi centās Freimaņa kungu izprovocēt gan-

drīž ar agrāko čekas metodi: “Vai tev nepatik padomju vara vai PSRS okupācija?”... Lai arī kā centās “cīnāmvnieks”, pats gandrīz no savas ādas liēnot laukā un piesaucot izdomātus ļaunumus, tomēr provokācija neizdevās. Tad nu gājienam viņš tik un tā aizliedza.

Ikvienam ir zināms, ka Satversme garantē pulcēšanas brīvību, tāpēc taisnība tālāk tika meklēta tiesā. Bet tā kā Latvijas

čū Latvijā notiek pretējais – šeit likumi tiek pilnībā ignorēti, uzskatot, ka vara valsti pieder SC, LPP/LC un “Vienotības” jaunajai draudzībai, kas pati izgudro savus noteikumus.

Notika vēl kas trakāks – daži “augstdzimušie” no varas elites, kā Zatlens no Ronis, atļāvas pat atklāti slavēt šo nevērtīgo policijas nelikumību, kad atklāti tiek ignorēta Satversme un tiesas spriedums. Nor-

“Brīvības piemineklis ir mūsu svētvieta, kur latvju tauta pulcējas gan priekā, gan grūtajos bēdu brīžos, gan arī lai pieminētu un pateiktos saviem varoņiem.”

tiesās strādā arī godīgi cilvēki, kas lietu izskata pēc likuma un Satversmes nevis partijnieku iegribām, tad gājienam likumīgi tika atļauts. Arī Ušakovs tagad paziņoja, ka respektēšot tiesas spriedumu.

Nu kārtējo provokāciju veica čekas aizstājēja Drošības policija, kas ir pakļauta “Vienotības” ministrei Mūrniecei. Lūk, DP pirms gājiena apcietināja Freimaņa kungu. Tāpat, lai tomēr pilnīgi likumīgi tiesas lēmumu neievērotu un neizpildītu, atkal uzdarbojās Mūrnieces pakļautībā esošie policisti, kas apcietināja vairākus gājiena dalībniekus ar ziediem rokās. Visās pasaules valstīs policija un drošības dienesti ievēro Konstitūciju un respektē tiesas lēmumus, ta-

mālā valsti Zatlēram, Ronim, Mūrniecei, Reinikam, Voinam un citiem no varas elites, kuri priecājas par tiesiskuma neievērošanu, būtu jāatkāpjas. Jāautā, kāpēc gan klusē SAB kā ūdeni mutē ieņēmis, jo tieši viņiem taču jāaizstāv Satversmi? Ģenerālprokurātūra arī tēlo, it kā nekā nebūtu noticis.

Protams, gala vārds ir un paliks šī mana raksta lasītājiem, kas novērtēs: ir vai nav pārkāpta Satversme un likumi? Tāpat, vai mēs dzīvojam patiesi brīvā, demokrātiskā valstī, kur tiek ievērotas visas cilvēktiesības, Satversme, un esam ļoti laimīgi? Vai arī dzīvojam policējiskā valstī, kur vara atrodas partijai rokās – pēc devizes: “Kam vara, tam taisnība!”?

Krustceles, kurās Latviju aizveda neceļos

Turpinājums no 1. lpp.

Mēs redzam, ka Saeimā sēž tā pati "naturalizējusies" interfronte, mūsu ierasto LTF nacionālistu un LTF reformkomunistu frakciju vietā dirn oligarhu politbrigādes ar visdažādākajiem nosaukumiem un nokrāsām. Deokupācija un dekolonizācija nav veikta. Tautsaimniecība tikusi iznīcināta, tās vietā ir korporatīvā ekonomika, slimnīcas un skolas tiek slēgtas, un dzīves apstākļi lielākajai daļai iedzīvotāju sliktāki, nekā tie bija, sabrūkot PSRS. Lai izdzīvotu, latvieši spiesti doties emigrācijā. Irākai tika pieteikts karš, bet par Abreni nav dabūtas pat beigta ēzeļa ausis. Valsts izlaupīta un starptautiski nozagta. Pat pēdējo vēl, kas ir atlicis, valsts naudu – latu – pie varas esošā politikā elite grib iemainīt pret svešo eiro.

Kā tas varēja notikt? Ku-

tiel rakstīta jauna vēsture, kura neatbilst Vēsturiskajai Patiesībai.

Es neesmu to dienu vienkāršs aculiecinieks, bet gan veidotājs. Tāpēc vēlos atgriezties mūsu nesenaļā pagātnē, lai mēģinātu atrast to krustceļu, kurā mēs apmaldījāmies, vai pareizāk būtu teikt – pa kuru neceļu mūs apzināti aizveda.

KĀ VISS IESĀKĀS?

Ceļš uz Latvijas neatkarības atjaunošanu bija pietiekami sarežģīts un grūts. Mums nevajadzēja ar ieročiem rokās cīnīties, mūsu cīņa bija informatīvajā laukā, bet katram informatīvam karam ir savas materiālās sekas. Kā pēc katras kaujas, ir uzvarētāji un uzvarētie. Mans lozungs jau no studiju laikiem bija: "Ja nevari

uz atklātu darbību. Daži no kurnošās, ar esošo situāciju neapmierinātās inteliģences ķērās pie saviem ieročiem – pildspalvas un rakstīšanas. Dažs rakstī-

Toreiz mēs vēl dziļi jo dziļi bijām iekšā Padomju Savienībā, un visur valdīja un visu vadīja PSKP un VDK. Šādos apstākļos bija jāstrādā ļoti uzmanīgi.

"Saprotu, ka kādam ir dots uzdevums bruģēt viltus vēsturisko ceļu ar mērķi legalizēt Jaunlatviju, kurā mēs šobrīd dzīvojam."

ja, kā uzlabot sociālismu, piešķirt tam "cilvēcīgu seju", dažs perināja daudz aizliegtākas - nacionālistiskas idejas. Radās tā saucamā "Biezo žurnālu" ēra Maskavā, Jakutijas un Alma-Atas sacelšanās, un šis process, protams, nevarēja paslidēt garām arī Latvijai, kur jau vēsturiski vienmēr ir pastāvējis dumpiniecisks gars.

Latviešu inteliģences sarosīšanās īsti aktīvai darbībai, iesākās 1988.gadā. Šis gads kļuva par latviešu inteliģences atmodas gadu reālai darbībai.

1988.gada 5.maijā es uzrakstīju pirmo paziņojumu-aicinājumu par nepieciešamību dibināt Tautas fronti, bet dažas dienas vēlāk LVU Fiziskās ģeogrāfijas katedras sēdē tas jau tika pieņemts kā oficiāls iestādes paziņojums. Cerību spārnots, nesu šo katedras dokumentu uz Rakstnieku savienību, kas gatavojās savam 1.jūnija plēnumam, bet tur par tādu fronti neviens pat dzirdēt negribēja! Uzklusējās manu sašutumu, dzejnieks

Guntars Godiņš teica, ka iepazīstināšot mani ar **Viktoru Avotiņu** un **Jāni Rukšānu**, jo arī viņi esot dumpības pilni. Tā dzima Latvijas Tautas fronte. Pateicoties Viktoram Avotiņam, jau vasarā mēs izveidojām pirmo programmas grupu, notika atbalstītāju apzināšana inteliģences vidū, un sapnis par Latviju sāka īstenoties.

Turpinājums sekos

"Mēs redzam, ka Saeimā sēž tā pati "naturalizējusies" interfronte, mūsu ierasto LTF nacionālistu un LTF reformkomunistu frakciju vietā dirn oligarhu politbrigādes ar visdažādākajiem nosaukumiem un nokrāsām."

rās krustcelēs Latvija tika aizvesta pa nepareizo ceļu? Šopavas, klausoties 20 gadu jubilejas fanfarās, man radās jautājums ne tikai par to, ko mēs nesam sasnieguši, bet arī par Vēsturisko Patiesību – par vēstures pārrakstīšanu! Saprotu, ka kādam ir dots uzdevums bruģēt viltus vēsturisko ceļu ar mērķi legalizēt Jaunlatviju, kurā mēs šobrīd dzīvojam. Šādu praksi mēs jau pazīstam - tūkstošiem darbu tika uzrakstīti, institūti un centri radīti, lai tikai legalizētu padomju varu Latvijā. Zināms arī teiciens: "Kas ir pie varas, tas raksta vēsturi." Es jau vairāku gadu garumā vēroju, kā

dabūt to, ko gribi, tad gribi to, ko vari!" Es gribēju Nacionālu valsti, bet kā to sasniegt? Uzreiz tādu uzbūvēt nevar, tāpēc, ņemot vērā politisko situāciju, izvēlējos nelielu, bet strauju soļu taktiku ar arvien pieaugošām prasībām – ekonomiskā suverenitāte, suverenā autonomija (Somijas tipa, kāda tai bija cariskajā Krievijā), konfederācija, pilnīgi neatkarīga valsts. 1988.gadā prasība par neatkarību bija nereāla, bet 1989. gadā tā jau kļuva par atklātu cīņas mērķi.

Sākot brukt Padomju Savienībai, daudzi sākām just, ka vēsturiskais brīdis ir pienācis, un jāpāriet no aizkulišu režīma kritikas

ATSAUKSME UZ PUBLIKĀCIJU

Latvieši cīnījās pret sarkano zvērībām

Miervaldis Ceimurs

no kādreizējā Kurzemes Cietokšņa

Pateicos Aivaram Gedroicam par viņa rakstu mūsu "DDD" š.g. 11.numurā "Par ko lai pateicas "atbrīvotājiem"?" Viņš nosauc lietas īstajā vārdā un pārstāsta Latvijas vēstures pagājušā gadsimta 40-to gadu traģiskus notikumus, piemin no Austrumiem nākušo "atbrīvotāju" ciniskos noziegumus pret mūsu tautu (1937./39. g. genocīdu pret latviešiem Krievijā, deportācijas 1941. g. un 1949. g. zvērības pret iedzīvotājiem, īpaši pret sievietēm – piemēram, Kononova "varoņdarbs").

Par sarkanarmijas zvērībām kara pēdējos gados Vācijā man stāstīja aculiecinieks – latviešu leģionārs, kuram kaujās Prūsijā izdevās ieiet uz laiku zaudētās teritorijās un nācies skatīt uzvarētāju piesmiesto sieviešu likus (kailus, ar izārdītu vēdera apakšdaļu, pienaglotus pie šķūņa durvīm)!

Taisnība Aivaram Gedroicam, ka Baigais gads Latvijā parādīja, kas ir kas, un tāpēc daudzi, kuri brīvvalsts laikā par mūsu bīstamāko ienaidnieku uzskatīja Vāciju un vāciešus, sākoties karam, ar cerībām sekoja tā gaitai un 1941.gada 1.jūlijā, kad vācu armija iesoļoja Rīgā, sagaidīja to ar ziediem un sarkanbaltsarkaniem karogiem. Mūsu vīri un jaunekļi policijas bataljonos, kurus vē-

lāk ieskaitīja leģionā, priecējās, ka viņi ir apbruņoti, apgādāti un ka viņiem ir cīņu biedri. Tā kā tajā laikā nebija Latvijas valsts un valdības, bija jārikojas adekvāti situācijai – jāuzvar jaunākais ienaidnieks un jārisina savas valstiskās suverenitātes jautājumi.

1940.gadā aizsāktā Latvijas okupācija turpinājās pēc 1945.gada maija. Pēc kara sarkanarmijai vajadzēja atgriezties savā teritorijā, kur tā bijusi līdz 1940.gada jūlijam. Bet kas to deva! Mēs vēl nezinājām un nesaprātām, ka Austrumeiropas valstis, tāpat arī Latvija, ir atstātas PSRS rīcībā kā Rietumu sabiedroto dāvinājums par varonīgo cīņu pret Hitleru. Tāpēc arī nacionālie partizāni (bijušie leģionāri), ticēdami slepenām Rietumu radio pārraidēm, dzīvoja mežos un turpināja cīņu pret sarkanajiem okupantiem līdz pat 1953.gadam.

Šā gada jūnija sākumā par infantilo krievu diplomātu vēstures izpratni varēja lasīt "Latvijas Avīzē", kur interviju sniedza Krievijas vēstnieks NATO Dmitrijs Rogozins. Viņš krievu okupācijas varas darbus Latvijā Baigajā gadā un pēckara gados pielīdzina Latviešu sarkano strēlnieku izdarībām pilsoņu kara laikā, kad Latvijas valsts vēl nebija proklamēta, bet Ļeņins aicināja Latviešu strēlniekus palīdzēt nostiprināt padomju varu.

Pēdējais laiks sākt patiesi patieso Latvijas vēsturi skolās gan latviešiem, gan krieviem, Maskavā izdotās grāmatas atstājot krāšņu iekuram.

Latvieši, iztaisnosīties un varbūtējo ekonomisko labumu dēļ, kurus piesola Krievija, neapkaunosim sevi, aizmirstot un noliedzot vēstures patiesības!

KRIEVIJAS PAŠREIZĒJĀ POLITIKA – "MĒS TAČU ESAM VISLABĀKIE IZVAROTĀJI"

Lasītājs lūdz komentēt: *Gruzijas prezidents paziņojis, ka, sākot ar nākamo mācību gadu, skolās būs jauna mācību grāmata – "200 gadi Krievijas okupācijā". Šo ieceri asi kritizē Krievija.*

Aivars Garda: Krievijai nekad nav patikusi patiesība par lielkrievu šovinismu, jo tieši uz šo šovinismu balstīta Krievijas ideoloģija. Krievija ir ļoti neapmierināta par ikvienu mēģinājumu atmāskot tās šovinistisko dabu. Gandrīz visa Krievijas sabiedrība atbalsta šovinistisko politiku: "Mēs esam vislabākie! Mēs esam vislabākie izvarotāji – nav labāku par mums!" Šāda attieksme jūtama arī pret latviešiem.

Mums lielkrievu šovinisti saka: "Mēs tik labi pret jums izturējamies – mēs taču atļāvam jums iet latviešu skolās! Ko vēl jūs gribat? Dejoj, dziedāt taču atļaujām..." Atradušies atļāvēji! Gruzīni tagad visiem izstāsta, kā bija patiesība. Protams, arī mums vajag pastāstīt patiesību, īpaši tādēļ, ka šie lielkrievu šovinisti nav aizvākušies no mūsu zemes. Latvieši nedrīkst klusēt par viņu zvērībām. Mēs (apgāds "Vieda") jau arī stāstām, piemēram, Visvalža Lāča grāmatā "Latviešu zemes un tautas vēsture" ir atklātas krievu zvērības Latvijā.

Jāatceras, ka mums nav vajadzīgs neviens iekarotājs.

DDD: *Iniciatīvu izveidot šādu grāmatu uzņēmis Gruzijas prezidents, tajā pašā laikā mūsu prezidents ne tikai neaicina vēsturniekus un zinātniekus veidot šādu grāmatu, bet rautin raujas uz 9.maija svinībām Maskavā.*

A.G.: Lai lasītāji salīdzina, kuram ir lielāka pašcieņa: Gruzijas prezidentam vai Zatlēram, Vairai Viķei-Freibergai un Guntim Ulmanim – trim, manuprāt, nožēlojamiem prezidentiņiem.

VĒSTULE

PREZIDENTS VAI VIENTIESIS?

Prezidenta pienākums ir pieprasīt Krievijai atzīt okupāciju, veikt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, aicināt citas valstis apvienoties, lai panāktu starptautisku komunistiskā terora nosodījumu, bet tā vietā V.Zatlers Kremlim paklausīgi 9.maijā dzīvoja ar Staļina mantiņiem Maskavā, šķēļot Baltijas valstu vienotību. Valsts galva nodevēģi svinēja varmāku režīma uzvaru, kas nogalināja simtiem tūkstošus latviešu. Rodas jautājums, kā prezidents pēc tam varēja ierasties represēto atceres pasākumā, kā varēja skatīties acis sarkanā terora šausmas pārcietušajiem? Vai V.Zatleram vairs nav ne kauna, ne sirdsapziņas?

Varbūt prezidents tā rīkojās, jo noskatījās, ka tauta asi nosodīja bijušo ļauno tautas pamāti V.V.Freibergu par politiski represēto pasākumu neapmeklēšanu, kad viņa priekšroku deva zirgu sacīkšu apmeklēšanai. Izskatās, ka tādējādi V.Zatlers tomēr pilnīgi aplami sapņojies vientieša telā kļūt par tautas milētu prezidentu. Tikai šādiem vientiešiem raksturīgi censties visiem būt pa prātam, pazīmēties, padzīrot visur, kur vien parādās kāda iespēja.

Vēlos atgādināt V.Zatleram, ka tautai vienlīdz pretīgi ir visi nodevēģi, arī vientiesīgie...

Eva Bule

P.S. Agrāk politiski represēto dienā normālā intonācijā tika ziņots, ka valsti karogi ir izkārti sēru noformējumā. Rodas jautājums, vai V.Zatlers dzīvošanas laikā no Kremļa pārstāvjiem saņēmis pavēli likt Latvijā ziņas lasošajiem diktoriem represēto atceres dienā priecīgā un jautrā balsī teikt, ka karogi ir izrotāti ar sēru lenti? Šādus sātāniskus "izlēcienu" dzirdēju 14.jūnijā Latvijas Radio ziņās. Vai valsti vada apsēsti vientieši?

E.B.

KAS IR VALSTS?

Turpinājums no 2. lpp.

– uz kopējas ideoloģijas balstīts savs varas nesējus (savas elites) un pilsoņus vienojošs varas mehānisms;

– no ārpusaules neatkarīgs savs iztikas līdzekļu avots un savs kapitāls;

– labvēlīga ārpolitiska situācija.

Cilvēks no pārējām dabas radībām ir izdalījies ar darbu, gribu darboties. Viņa psihe ir trenēta darbībai, tādējādi tiecas sevi izteikt. Un, ja viņam liegts cilvēku sabiedrībai vajadzīgs un veselīgs radišanas virziens, tas savu vēlmi darboties piepilda graušanā, noziedzībā. Ar tautu un ikvienu citu cilvēku sabiedrību nav citādi.

Ja tautai vai citai cilvēku sabiedrībai ir kāda tās vadības struktūra, tad tās vissvarīgākais pienākums ir rūpēties, lai šī tauta vai cita sabiedrība būtu nodrošināta ar tai derīgu un veselīgu darbu. Valsts kā sa-

biedrības izveidota struktūra šajā ziņā nedrīkst būt izņēmums, tikai tai vēl ir arī šīs sabiedrības un tās darba rezultātu sarga loma. Valsts ir kā iepakojums, kā aizsargslānis kam vērtīgākam – tautai, taču tas nenozīmē, ka šim vērtīgākajam savukārt nav jāaizsargā savs iepakojums – valsts.

Kosmopolītiem, kam nav pieņemama nacionālā saistība ar konkrētu etnosu, visas valstis esot nacionālas, t.i., valstiskums un nacionālais tiem šķiet sinonimi – tikai nav skaidrs, ar kādu nolūku viņi vārdam “valsts” tad liek priekšā “nacionāls”? Arī, ja vārdam “nacionāls” atzīst etnisku jēgu, tad taisnība, ka lielākā valstu daļa (bet ne visas) pēc savas izcelsmes ir nacionālas. Pēcāk gan to tips var mainīties. Tālāk par šiem tiptiem.

Turpinājums sekos

PAR LATVIEŠU NĀCIJAS AIZSKARŠANU JĀSAŅEM SODS!

Turpinājums no 5. lpp.

Līga Muzikante: Kā zināms, noziedzīgais nodarījums, kas tiek kvalificēts pēc Krimināllikuma 78.panta, ir vērstis tieši pret šīm tautu draudzīgo attiecību interesēm. Tātad varam secināt, ka draudzīgas jūtas tieši pret pamatnāciju, kura valsti ir realizējusi pašnoteikšanās principu, ir tautu draudzīgo attiecību garants. Īpaši pamatnāciju nedrīkst aizskart un pazemot!

Vēl jo vairāk – 1984.gada 12.novembrī ANO Ģenerālā Asambleja pasludināja Deklarāciju par tautu tiesībām uz mieru, bet 1986.gada 4.decembrī Deklarāciju par tiesībām uz attīstību, kuras 5.pants noteic: “Valstīm jāspēr apņēmīgi soļi, lai novērstu masveida un smagus tautu un indivi-

du cilvēktiesību pārkāpumus, ko ietekmē situācijas, kas veidojušas apartheida, visu rasismu formu, rasu diskriminācijas, koloniālisma, ārvalstu kundzības un okupācijas, agresijas, ārvalstu iejaukšanās un draudi nacionālai suverenitātei, nacionālai vienotībai un teritoriālai viengabalainībai, kara draudu un atteikuma atzīt tautu pamattiesības uz pašnoteikšanās rezultātiem.”

Un svarīgi šeit uzsvert arī zinātnieku atziņu, ka pat latentā formā etnicitāte ir potenciāla spriega un etniskās stīgas samērā viegli var sākt vibrēt, jo tās rezonē ar ļoti dziļi izjustām personiskām attiecībām un vajadzībām.

5 GADI CIETUMĀ – ATBILSTOŠS SODS RIMŠAM

Līga Muzikante: Kā esam pārliecinājušies, Artūra Rimšas nodarījums ir vērstis tieši pret šīm draudzīgajām tautu attiecībām, un tāpēc, ņemot vērā arī starptautiskās tiesības, šis noziedzīgais nodarījums ir ļoti nopietni jāvērtē. Tādēļ izteikšos arī par apsūdzētajam piemērojamo sodu – nepiekrītu prokuroram, ka būtu jāpiemēro nosacīts sods.

Manuprāt, par tik nozīmīgu noziedzīgu nodarījumu, kā jau es paskaidroju iepriekš, kas vērstis pret Latvijas pamatnāciju, ir jāpiemēro reāla brīvības atņemšana. Piekrītu – tā kā Rimša pirmoreiz tiek tiesāts, tad varētu nepiemērot likuma normā paredzēto augstāko sodu, taču domāju, ka 5 gadu ilga brīvības atņemšana būtu ļoti atbilstoša Rimšas nodarījumam.

Vēlreiz, ņemot vērā tieši objektu, pret kuru ir vērstis konkrētais noziedzīgais nodarījums, kā arī paša Rimšas attieksmi un paskaidrojumu, ka, viņaprāt,

tas neesot nekas, ja internetā tiek publicēts šāda veida informācija un kūdīšana, tas liek secināt, ka Rimša varētu atkārtoti to darīt, jo viņa iekšējā subjektīvā un morālā attieksme pret noziedzīgo nodarījumu ir tāda, ka tas viņam liekas pieļaujami.

Kopsakarā arī no šīs attieksmes un nozieguma smaguma būtu pamatojama arī morālā kompensācija. Nepiekrītu prokuroram, ka mūsu pieteiktā summa ir pārmerīgi liela, jo jau paskaidrojām, ka esam latviešu nācijas pārstāves, kuras cinās par latviešu nācijas, tātad Latvi-

Līga Muzikante: “Īpaši pamatnāciju nedrīkst aizskart un pazemot!”

jas pamatnācijas tiesībām, un mūsu darbība ir vēsta uz to, lai tiktu atjaunotas latviešu zaudētās tiesības okupācijas rezultātā. Ne velti es citēju Deklarāciju par tiesībām uz attīstību, kur valstis ir apņēmās spert apņēmīgus soļus koloniālisma un okupācijas seku novēršanā.

Tādējādi Rimšas nodarījums mani kā latvieti ir ļoti dziļi aizskāris, un tas nevar tikt vērtēts kā viegls. Sods nevar būt it kā “garāmejošs”, jo nosacīts sods – tas pēc būtības nav nekas, tas ļauj apsūdzētajam un arī pārējiem, kurus, iespējams, viņš ir uzkurinājis, iedomāties un uzskatīt to gluži kā tādu nesodāmības pazīmi.

Tādēļ lūdzu tiesu atzīt Rimšu par vainīgu noziedzīgajā nodarījumā, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 78. panta otrās daļas, piemērot viņam reālu brīvības atņemšanu uz 5 gadiem, kā arī piedzīt no viņa manā labā morālo kompensāciju 25 tūkstošus latu un Lienes Apines labā arī 25 tūkstošus latu apmērā. Paldies!

VAI, RIMŠASPRĀT, LATVIEŠIEM JĀMĪL OKUPANTI?

Tiesnese: Paldies! Tagad debatēs vārds cietuša-
jai Apinei, lūdzu!

Liene Apine: Es, pievienojoties Līgas Muzikantes jau teiktajam, atsaucēm uz visām starptautiskajām normām, kas aizstāv ikvienas pamatnācijas, tajā skaitā šajā gadījumā latviešu tiesības.

Piekrītu, ka Rimša ir veicis vissmagāko noziegumu un ir pelnījis reālu cietumsodu. Arī es uzskatu, ka tam ir jābūt reālam cietumsodam līdz 5 gadiem, un vēl jāņem vērā tas, ka savās liecībās Rimša apliecināja, ka viņš neapzi-

latviešu tautas situācijas nopietnību – viņš neapziņās, ko nozīmē okupācija, ko nozīmē nepieciešamība novērst okupācijas sekas, tā kā viņa komentārs (viens no tiem) bija: “Latvija un jūs, izdzimteni latvieši, esat nepateicīgi, skaudīgi, patmīlīgi kropļi...” – to viņš ir attiecinājis uz mums brīdī, kad mēs 9.maijā, piemērot okupācijas upurus – latviešu tautas bojā gājušos – un joprojām esošās sekas, kuras mūsu nācija pārdzīvo, ejam nolikt ziedus sēru noformējumā pie tā saucamā Uzvaras pieminekļa. Šāda Rimšas rakstītā frāze liecina, ka mums – latviešiem – būtu jāmīl savi okupanti, jābūt viņiem pateicīgiem un nekādā mērā nebūtu jāizrāda pretestība un vēlēšanās dzīvot patiesi brīvā un neatkarīgā valstī.

Uzskatu, ka apsūdzētais var samusināt, un to ir jau darījis – samusinājis, viņam līdzīgi domājošos atkārtot un varbūt pat reāli, ar fiziskām darbībām vērsties pret ikvienu latvieti, kurš iedomāsies būt nepateicīgs okupantam. Tāpēc es uzskatu, ka šis ir pietiekošs pamats, lai Rimšam piemērotu reālu cietumsodu un lai arī citiem būtu mācība un piemērs, ko nozīmē pamatnācijas aizskaršana un starptautisko likumu neievērošana.

Rimšas liecības un visa rīcība, un arī tiesā izteiktie apgalvojumi pierāda, ka viņš nav nožēlojis savas darbības, ka viņš neuzskata, ka viņa padarītais, viņa vārdi, viņa izteicieni ir radījuši reālus draudus. Un varam tikai iedomāties, ja viņš ko tādu dusmās ir varējis uzrakstīt, tad, kāda būtu bijusi viņa reakcija, ja mēs tajā brīdī, kad viņš ir dusmās, būtu reāli sastapušies uz ielas? Tad, visticamāk, mēs būtu arī reāli piekautas, mums būtu reāli izdarīti miesas bojājumi un realizēts viss, par ko Rimša arī draudēja.

Tāpēc uzskatu, ka mūsu prasība – un konkrēti mēs katra prasām 25 tūkstošus latu – ir adekvāta. Vēl jo vairāk – visā pasaulē cilvēktiesības un drošība ir viena no vissvarīgākajām pamattiesībām. Arī Satversmē tā ir viena no pamattiesībām. Summa, kuru mēs prasām, manuprāt, nav nereāla – mēs neprasām neko pārspīlētu. Vēl vairāk, tas ir, manuprāt, minimālākais, ko

mēs varētu no Rimšas pieprasīt.

Lai viņš pārdod savus ipašumus, atstāj šo, viņaprāt, “smirdīgo” Latviju, kā viņš izteicās, un brauc pie saviem radiem uz Krieviju, ja viņam ir tāda vēlēšanās! Vēl jo vairāk, lai saudzē savu veselību, nedusmojas un brauc tur, kur viņam ir labi! Tādēļ es, atkārtoti vēlējos to, kas pilnībā pievienojos tam, ko Līga Muzikante teica.

Lūdzu tiesu piemērot Rimšam sodu – reālu brīvības atņemšanu uz 5 gadiem – un apmierināt manu prasību – kompensēt morālo kaitējumu 25 tūkstošu latu apmērā. Paldies!

LAI RIMŠA ATVAINOJAS VISIEM LATVIEŠIEM!

Tiesnese: Paldies! Apsūdzētais, jums tiek dots vārds debatēs sevis aizstāvēšanai, lūdzu!

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Es uzskatu, ka cietumsods – tas ir pārspīlēts, jo fiziski nekas tāds būtisks nav noticis. Un tie komentāri, kas tur tika iz-

Liene Apine: “Šāda Rimšas rakstītā frāze liecina, ka mums – latviešiem – būtu jāmīl savi okupanti, jābūt viņiem pateicīgiem un nekādā mērā nebūtu jāizrāda pretestība un vēlēšanās dzīvot patiesi brīvā un neatkarīgā valstī.”

vietoti, – tos tikpat ātri varēja izdzēst. Jo šeit jau gāja tīri cilvēki uz principu, ka gribēja kaut ko saņiegt – nezinu, iesūdzēt tiesā, dabūt naudu un iesūdināt cilvēku cietumā. Tikpat mierīgi – tur ķeksītis ir labējā malā – varēja nospiest, un visi komentāri tiktu izdzēsti...

Tiesnese: Tas jums viss?
Apsūdzētais Artūrs Rimša: (???)
Tiesnese: Un... vai būs replikas?
(Repliku nevienam nav)
Tiesnese: Debates pabeigtas. Apsūdzētais, jums tiek dots arī vēl pēdējais vārds. Vai vēlaties kaut ko teikt?
Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nu, to, kas notika, es tiešām nožēloju. Ja būs iespēja – atvainošos publiski viņam. Cerēsim, ka nekas līdzīgs vairāk nenotiks.

Balsis no zāles: Man arī – mums visiem!
Tiesnese: Zāle, lūdzu, ievērojiet kārtību! Tā, apsūdzētais, vēl kaut ko gribat teikt?
Apsūdzētais Artūrs Rimša: Nē!

Tiesnese: Tiesa dodas gatavot nolēmumu. Saīsinātais spriedums tiks pasludināts rīt plkst. 9.30.

ABONĒJIET “DDD”

visās Latvijas pasta nodaļās un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam “DDD”.

Veicināt plašāku “DDD” izplatību un sniegt

atbalstu tā veidošanai iespējams arī,

pārskaitot ziedojumu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu

Latvijas Hipotēku un zemes bankā

(SWIFTkods: LHZBLV22);

kods: LV38LHZB1000054029001;

Reģ.Nr. LV40008033014.

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010

Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE

(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu kods: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Kods: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: Līga MUZIKANTE

Radaktora vietniece: Liene APINE

Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 - 4,

Rīga LV-1019

tālr./fakss: 67140680

Interneta adrese: WWW.DDDLNF.COM

E-pasts: DDD.LNF@GMAIL.COM

Iespiests: SIA “Latgales drukā”, Ūnietiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2